

E - 62

EYVAH YİNE KARIŞTI

(OSCAR)

Yazan : Claude MAGNIER

Çeviren : Asude ZEYBEKOĐLU

KİŞİLER:

Bertrand Barnier	
Madam Barnier	<i>(Bertrand Barnier 'nin Karısı)</i>
Collete	<i>(Kızları)</i>
Christian Martin	<i>(Barnier 'nin yanından çalışan bir memur)</i>
Bernadette	<i>(Barnier 'nin Hizmetçisi)</i>
Oscar	<i>(Barnier 'nin şoförü)</i>
Philippe	<i>(Barnier 'nin masajcısı)</i>
Jacqueline	
Charlotte	<i>(Jacqueline 'in annesi)</i>
I. Hademe	
II. Hademe	

PERDE I

Tek dekor – Barnier'lerin salonu. Perde açıldığı zaman hizmetçi Bernadette odayı düzeltmektedir. Sokak kapısı çalınır. Bernadette'nin yüzünde "Bu saatte kim gelebilir" düşüncesini belirten bir ifade. Bernadette dışarı çıkar.

- Bernadette** - *(Dışarıdan)* Durun bakalım, durun... Ne istiyorsunuz?
- Christian** - *(Dışarıdan)* Mösyö Barnier'i görmek istiyorum.
- Bernadette** - *(Aynı)* Geleceğinizi biliyor mu?
- Christian** - Bilmiyor ama çok önemli bir konu hakkında görüşmem gerekiyor... *(Christian içeri girer. Bernadette onun peşinden gelir.)*
- Bernadette** - Saat daha sekiz. Mösyö bu kadar erken kalkmaz.
- Christian** - Öyle ama söyleyeceğim şey hem çok önemli, hem de çok acele.
- Bernadette** - Mösyö çok geç yattı. "Beni on birden önce kaldırmayın" dedi.
- Christian** - Getirdiğim haber uyandırmaya değer.
- Bernadette** - Ama...
- Christian** - *(Keser)* Sorumluluk bana ait. Haydi gidin Mösyö Barnier'i uyandırın. Christian Martin geldi, sizi mutlaka görmesi gerekiyormuş dersiniz... Görürsünüz nasıl sevinecek. Bütün sorumluluk bana ait.
- Bernadette** - Sizi tanır mı?
- Christian** - Hem de nasıl.
- Bernadette** - Christian Martin... *(Düşünür)* Böyle birini tanımıyorum.
- Christian** - Ben de siz tanırınız demedim. Mösyö tanır dedim.
- Bernadette** - Öyle olsun... Uyandırıyorum ama karışmam. *(Bernadette çıkar. Christian etrafına bakınır. Nereye oturacağını*

kestiremez. Sonunda dipteki koltuğa yerleşir. Kaygısız görünmeye çalışır. Az sonra Barnier'in odasından homurtular gelir. Biraz sonra Bernadette döner.) Ateş püskürüyor.

- Christian** - Yok canım?... Ne dediniz?
- Bernadette** - Biri mutlaka sizi görmek istiyor dedim. Görmeden şuradan şuraya gitmeyecek gibi görünüyor dedim.
- Christian** - Aferin. (Barnier'in odasından homurtular gelir)
- Bernadette** - Geliyor... Ben kaçayım.
- Christian** - Bana bakın!... Mösyö sabahları kahvaltı eder mi?
- Bernadette** - Ayl.. İyi ki hatırlattınız. Eder tabi. Gideyim hazırlayım.
- Christian** - Bir dakika! Öyleyse tepsiye bir fincanla bir çatal bıçak daha koyun. Bu sabah aceleden bir şey yemeden geldim.
- Bernadette** - (Önce hayretle bakar) Ona da peki. (Tekrar kapıya doğru yürür)
- Christian** - Durun bitmedi daha. Soracağım bir şey daha var. Bana bir iyilik etmek ister misiniz?
- Bernadette** - (Durur) İyilik mi? Ne gibi?
- Christian** - Dinleyin... (Etrafına bakınır... Sonra Bernadette'nin kulağına bir şeyler fısıldar. Seyirciler bunları işitemez. Parmağıyla antreyi işaret eder.) Anladınız değil mi?
- Bernadette** - Anlamasına anladım ama bana nasıl haber vereceksiniz?
- Christian** - Zil yok mu?
- Bernadette** - Vardı bozuldu... (Düşünür) Tepsiyle beraber bir çingirak getireyim, gerekince çalarsınız.
- Christian** - Oldu... Söz mü?
- Bernadette** - Söz. Aslına bakarsanız böyle karışık işlere bayılıyorum. (Bernadette çıkar. Christian bir koltuğa yerleşir. Kapı birden açılır. Barnier ropdöşambri ile görünür. Öfkeli, endişeli, üstelik hala uyku sersemidir.)

- Barnier** - Ne var kuzum? Nedir? Bir felaket mi oldu?
- Christian** - *(Kalkarak)* Hayır. Ne münasebet.
- Barnier** - Öyleyse ne diye sabah sabah kalkıp beni rahatsız ediyorsun?
- Christian** - Çok önemli bir sorun var da.
- Barnier** - Bu önemli sorun öğleye kadar bekleyemez miydi?
- Christian** - Bekleyemezdi.
- Barnier** - Ya?... *(Oturması için işaret eder, kendisi de oturur.)*
Anlat bakalım, neymiş bu?
- Christian** - Sizin ne kadar iyi kalpli bir insan olduğunuzu bilirim.
Beni bura getiren sorunun ne olduğunu anlayınca eminim ki....
- Barnier** - Kısa kes. Yolsuz bir iş mi yapıldı?
- Christian** - Yok, yok, yok... Her şey yolunda.
- Barnier** - Öyleyse neden geldin?
- Christian** - Maaşımı artırmamızı ricaya geldim.
- Barnier** - *(Hayretle)* Ne? Demek maaşın artsın diye sabahın kör karanlığında evime gelip beni rahatsız etmekten çekinmiyorsun?
- Christian** - Nedenini öğrenseniz....
- Barnier** - Vız gelir bana nedeni!
- Christian** - Ama hayatım buna bağlı.
- Barnier** - Hayatın da vız gelir bana. Düşünsene memurlarımın hepsi hayatlarını anlatmak için birer birer gelmeye kalksa ne olur halim?
- Christian** - İzin verin, bu davranışımın nedenini anlatayım.
- Barnier** - Şirkette anlat. *(Gitmek üzere kalkar)*
- Christian** - O kadar beklemeye vaktim yok.
- Barnier** - Benim de dinlemeye vaktim yok. *(Tekrar gitmeye kalkar)*
- Christian** - Son cevabınız bu mu?

- Barnier** - *(Tekrar dönerek)* Öğleden sonraya, ben şirkete gelinceye kadar düşün, taşın. Uygun bir mazeret bul kendini affettir.
- Christian** - Hakkınız var. Gelecek projelerimden söz etmeden en derin özürlerimi bildirir, saygılarımın kabulünü dilerim.
- Bernadette** - *(Tekerlekli kahvaltı arabasını sürerek girer)* Kahvaltıyı getirdim.
- Barnier** - Oraya bırak. *(İki fincan olduğunu görünce)* Neden iki fincan?
- Bernadette** - Misafir sizinle kahvaltı edeceğini söyledi de...
- Barnier** - Anlamadım?
- Christian** - Evet. Görüşmemizin bu kadar kısa süreceğini tahmin etmemişim... Sizi yalnız bırakmayım dedim.
- Barnier** - Kuzum sen çıldırdın mı?
- Christian** - Aşk insanı bazen çılgına döndürebilir.
- Barnier** - *(Bu söz üzerine boğulur gibi olur)* Aşk mı?
- Christian** - Evet, aşk. Aşığım.
- Barnier** - Bana ne senin aşkından?
- Christian** - Bu sabah babasından isteyeceğim. Acelemin sebebi de bu zaten.
- Barnier** - Uğurlar olsun. Bana ne?
- Christian** - Ekonomik durumum, onun alıştığı yaşamı sağlamaya yetmezse isteyemem.
- Bernadette** - Bakın bu çok doğru.
- Barnier** - *(Hayretle bakar, sonra)* Karışma lafa! Haydi bakayım mutfağa! *(Bernadette ürker, hızla çıkar)* Uzun sözün kısası?
- Christian** - Uzun sözün kısası: Para demek siz demek. Onun için ben de....
- Barnier** - Peki. *(Oturur. Fincanını doldurur)* Şimdi kaç para alıyorsun?

- Christian** - Ayda 38.000 frank.
- Barnier** - (*Çayını içerek*) Peki ne kadar olsun istiyorsun?
- Christian** - 300.000 frank. (*Çay Barnier'in nefes borusuna kaçır. Boğulur gibi olur. Christian sırtına vurur.*) Bir kolunuzu havaya kaldırın. İyi gelir. (*Barnier'in kolunu tutarak havaya kaldırır.*)
- Barnier** - (*Barnier kolunu kurtarır, ayağa fırlar, nefes nefese bir şeyler söylemek ister.*)
- Christian** - Acele etmeyin... Hele şöyle karşılıklı bir çay içelim. Daha rahat konuşuruz. (*Kendi fincanına çay koyar*)
- Barnier** - (*Nefes almaya çalışarak*) E, bu kadarını da görmedim.
- Christian** - Evet, bundan dört yıl önce 27.000 frankla muhasebeci olarak yanınıza girmiştım. Keskin görüşlü bir insan olduğunuz için daha önemli daha da faydalı olacağımı hemen fark ettiniz.
- Barnier** - Boşuna çene yorma.
- Christian** - Şeker alabilir miyim? (*Fakat Barnier hırsla şekerliği elinden alınca*) İki tane lütfen. (*Barnier dalgınlıkla şeker vermeye kalkar. Sonra fark eder. Duralar. Şekerliği tepsiye koyar. Christian şeker alarak*) Şirketinizdeki çalışanların hakkında yaptığım şu kısa hatırlatma için özür dilerim... Ama gerekliydi.
- Barnier** - Bütün bunları 300.000'i koparmak için yapıyorsun. Yorma kendini. Ölsem, gebersem değil 300.000, 1 frank bile vermem. Bunu iyice aklına koy.
- Christian** - (*Aldırmaz*) Dört yıl önce şirketinize girdiğim zaman da işler iyi gidiyordu ama bugünkü durumuyla kıyaslarsan çok aşağı idi.
- Barnier** - (*Alınmıştır*) Ne demek aşağı?
- Christian** - Bugünkü durumdan çok uzaktı demek istiyorum

- Barnier** - *(Alaylı)* Sayenizde, değil mi?
- Christian** - *(Aldırmaz, rahat)* Hepimizin sayesinde... Ama her şeyden önce sabunlara Brezilya'nın Baobab ağacı özünü koymayı akıl ettiğim için...
- Barnier** - Bulduk da koyduk sanki...
- Christian** - Orası önemli değil. Asıl önemli olan, halkı bu Baobab özünün nazik ciltlere iyi geldiğine ve sabunlarımıza bu özü kattığımızı inandırmak. Bunu da giriştiğimiz geniş reklam kampanyasıyla başardık.
- Barnier** - Milyonlarca reklam parası ödedikten sonra başaramasaydık iflas ederdim.
- Christian** - Başardık ya, siz ona bakın. Siz de milyonlarca frank kazandınız.
- Barnier** - Ne demek istiyorsun?
- Christian** - Bırakın da bitireyim. Devamlı ısrarlarım sonunda piyasa önce yeni bir şampuan, sonra bir briyantın, sonra bir saç spreyi, sonra bir ter kesme spreyi, sonra da nefis bir krem sürmeye razı oldunuz. Yani bütün bunları ben akıl ettim. Uğraşan, didinen ben, üç beş kağıda imza atıp paraları da cebe indiren siz.
- Barnier** - Biraz daha gayret et de beni kovuver, olsun bitsin.
- Christian** - Yok canım... O kadar değil. Benim tek istediğim yükünüzü ne kadar hafiflettiğimi göz önünde tutmanız.
- Barnier** - Yani kendini şirketin en değerli elemanı mı sayıyorsun. Yerine konacak başka biri bulunmaz mı sanıyorsun?
- Christian** - Dünyada yerine konmayacak insan yoktur. Ama şimdi bu konuyu bırakalım da size biraz aşkımdan söz edeyim.
- Barnier** - Yine mi?
- Christian** - Evet, yine. Az önce de söylediğim gibi bu sabah bir kıızı babasından isteyeceğim... Şimdiye kadar bekar hayatı

yaşıyordum. Tok gözlü bir insan olduğum için sizden maaşımı arttırmanızı istemeyi düşünmedim bile. Gel gelelim bugün size patronum olarak değil, vereceği cevapla yepyeni, taptaze bir yuva kuracak ya da bozacak, vicdanlı bir insan olarak baş vuruyorum.

Barnier

- Ne kadar vicdanlı olursam olayım, durup dururken sana ayda 300.000 frank verecek kadar değilim.

Christian

- Genç evliler için yeni bir yuva kurmak ve o yuvayı yaşatmak kolay değil... Geçen gün Mösyö Müller de aynı şeyi söylüyordu.... Hani şu rakibiniz. Ter kesici sabunların sahibi...

Barnier

- O adam da nereden çıktı şimdi?

Christian

- Şundan bundan konuşurken söz evliliğe, evlenmeye geldi de...

Barnier

- Tanışıyor muydun onunla?

Christian

- Geçen güne kadar hayır. Geçen gün beni çağırttı. Bizim rekabetimiz gözünü korkutmuş... Kaç para kazandığımı sordu. Çok anlayışlı bir iş adamı. Belli etmeden ağzımı aradı, evlenmek istediğimi kaç para kazandığımı öğrendi.

Barnier

- Ama böylelikle beni korkutacağını sanıyorsan avucunu yalarsın. Bende böyle palavralara konacak göz mü var?

Christian

- Şüphe mi var?

Barnier

- O Müller denen herifi tahta kurusu gibi ezeyim de gör.

Christian

- Hele aylığımı artırdığınızı duyunca perişan olacak.

Barnier

- Olacak!... Olacak!... Perişan olacak kerata. *(Gülerek)* Ah, o halini görmek isterdim doğrusu.

Christian

- *(O da güler)* Telefon edeyim mi?

Barnier

- *(Anlamaz)* Telefon mu? Niçin?

Christian

- Aylığımı artırdığınızı haber vermek için.

- Barnier** - *(Birden ayılır. Durur, düşünür, yerinden kalkıp birkaç adım atar, sonra)* Nişanlın nasıl bir kız?
- Christian** - *(Yerinden fırlar)* Ah şeker gibi bir kız.
- Barnier** - Tadını sormuyorum. Yani aile bakımından? Anası, Babası?...
- Christian** - Çok kibar insanlar.
- Barnier** - Paraca durumları?
- Christian** - Zengin... Çok zenginler.... Zaten onun için 38.000 frankla kızlarını istemeye yüzüm yok.
- Barnier** - Haydi peki öyleyse. 250.000 diyelim de anlaşalım. Ama bundan bir kuruş fazlasını vermem. Anladın mı?
- Christian** - Sağ olun... Hiç bu kadarını beklemiyordum.
- Barnier** - Nasıl beklemiyordun? Müller 300.000 verdi demedin mi?
- Christian** - Ben mi? Hiç öyle şey söylemedim. 200.000'de anlaşmak için 300.000'den kapı açtım ama sizin bu kadar cömert olduğunuzu bilmiyordum.
- Barnier** - *(Bozulur)* Ya? İyi ki 400.000'den kapı açmadın.
- Christian** - Ben de ona yanıyorum ya.
- Barnier** - *(Büsbütün bozulur)*
- Christian** - *(Düzeltilmek için)* Rakibiniz Müller o kadarını verirdi.... Verirdi ama ben sizin yanınızda kalmayı tercih ederdim.
- Barnier** - Anladık, anladık... Yeniden başlamayalım yine. Haydi şimdi git, ayda 300.000 franklık adamım diye iste kızı.
- Christian** - *(Telaşla yerinden kalkar)* Emredersiniz. *(Kapıya kadar gider, kendine çekti düzen verir, Barnier'ye oturması için işaret eder, bekler, oturduktan sonra)* Yanınızda 300.000 frank maaşla çalışan ve değerini çalışmasıyla ispatlayan bir memur olarak kızınızla evlenmeme izin vermenizi dileyebilir miyim?
- Barnier** - *(Önce anlamaz)* Rolünü mü ezberliyorsun?

- Christian** - Hayır. Gönlümün en derin isteğini belirtiyorum.
- Barnier** - O ne demek? Sen çıldırdın mı?
- Christian** - Neden çıldırayım? Söylediğim kız sizin kızımız.
(*Tepsideki çingırağı çalar*)
- Barnier** - Aklımı oynatacağım. Şaka ediyorsun.
- Christian** - Rica ederim. Şimdi şakanın sırası mı?
- Bernadette** - (*Muazzam bir buketle görünür*)
- Barnier** - O da nesi?
- Bernadette** - Çiçek efendim.
- Barnier** - Yok canım? Ben de ispanak sanmıştım.
- Bernadette** - Mösyö Christian Martin tarafından.
- Christian** - (*Barnier şaşkınlığının son haddine varmıştır. Christian buketi alır, Barnier'nin kucağına koyar. Barnier bunu bunun altında adeta kaybolur.*) Sayın eşiniz ve size karşı duyduğum sonsuz saygının ve sevginin küçük bir belirtisi olarak şu çiçeği kabul etmenizi saygılarımla dilerim.
- Barnier** - (*Güçlkle kalkar, buketi Christian'a uzatarak*) Tut şunu...
Ve söyle bakalım, kızımı nereden tanıyorsun. (*Bernadette dışarı çıkmıştır*)
- Christian** - Bir buçuk yıl önce bir baloda tanıştık. Kim olduğunu bilmiyordum. Bildikten sonra kendimin kim olduğunu söylemedim.
- Barnier** - Anlamadım. O ne demek?
- Christian** - Babasını yanında çalışan küçük bir memur olduğumu söylemeye yüzüm tutmadı demek.
- Barnier** - Yine yeni bir dalavere.
- Christian** - Çok rica ederim. Benim hangi işimde dalavere gördünüz?
- Barnier** - Hangisinde görmedim ki.

- Christian** - Kim olduğumu saklayışım dalavereden değil.... Utançtan.... Çünkü o zaman bu günkü kadar kazanıyordum 38.000 frankla geçinmek zorundaydım.
- Barnier** - Vay, vay, vay!
- Christian** - Ya, siz de anladınız değil mi ne güç durumda olduğumu?
- Barnier** - Dinle oğlum. Sen iyi çocuksun, çalışkan çocuksun ama ben kızıma çok daha iyi bir koca düşünürüm.
- Christian** - Tamam!
- Barnier** - Ne tamam?
- Christian** - İş tamam. Anlaştık.
- Barnier** - Ne anlaşması? Nerede anlaştık?
- Christian** - Küçük bir memur tabi kızınız için ideal bir koca olamaz. Onun için şirketinizin ticaret müdürlüğünü rica edeceğim.
- Barnier** - Ay bayılacağım. Biraz daha konuşsa adam evimi barkımı da isteyecek.
- Christian** - Hayır, hayır. Sadece ticaret müdürlüğünü.
- Barnier** - Öyle de olsa ne senin ticaret müdürlüğün , ne de 300.000 frank aylığın benim kızıma yetmez. Alıştığı hayat düzenini sağlayamazsın ona.
- Christian** - Tamaaam!
- Barnier** - Yine tamam diyor. Bu sefer de benim yerime göz koydum, korkarım.
- Christian** - Hayır canım. Durmadan sözümü kesmeyin.
- Barnier** - Bu gidişle sözünü değil, seni de keseceğim galiba. (Söze başlamak üzere) Evladım....
- Christian** - Babacığım?
- Barnier** - Ne babacığımı?
- Christian** - Affedersiniz, dalmışım. Öyle babaca söylediniz ki bu "evladımı"... Geçim sorununu konuşuyorduk, değil mi?

Duyduğuma göre evlenirken kızınıza 20 milyon verecektmişsiniz.

- Barnier** - Kızımı parası için isteyen adama kız değil, selam bile vermem.
- Christian** - Kızınızı parası için istemediğimi göstermek için şunu da söyleyeyim ki bütün servetimi kendisine bağışlıyorum.
- Barnier** - Senin servetin onun dışının kovuğuna bile gitmez.
- Christian** - 34 buçuk milyon frank?
- Barnier** - Anlamadım?
- Christian** - Aslında 34.723.000 frank.
- Barnier** - Senin?
- Christian** - Evet, benim.
- Barnier** - Miras mı yedin?
- Christian** - Hayır.
- Barnier** - Öyleyse nereden buldun bu parayı?
- Christian** - Sizden çaldım.
- Barnier** - Benden mi çaldın?
- Christian** - Evet.
- Barnier** - *(Koltuğa yığılır)* Yok... Durdu.... Beynim durdu....
- Christian** - Kendinize gelin.... Soğukkanlı olun. *(Çingırağı çalar)*
Şimdi anlatırım.
- Barnier** - Şaka ediyorsun değil mi?
- Christian** - Sizinle şaka etmek haddim mi?
- Bernadette** - *(Buketle tekrar görünerek)* Beni mi çağırdınız?
- Christian** - Evet. Mösyöye iki aspirin getirin.
- Bernadette** - Hastalandı mı?
- Christian** - Biraz sonra hastalanacak.... Haydi çabuk.
- Bernadette** - *(Elindeki çiçekleri göstererek)* İşi bitti mi bunların?
- Christian** - Evet.
- Bernadette** - Ne yapayım şimdi?

- Christian** - Vazoya koyun.
- Bernadette** - Peki. *(Çıkar)*
- Barnier** - Kimin aklına gelirdi....
- Christian** - *(Gururla)* Ya, kimin aklına gelirdi. Zaten ben de haberin büyük sürpriz olduğunu bildiğim için sabah sabah sizi rahatsız ettim.
- Barnier** - Teslim olmak için mi?
- Christian** - Teslim olmak mı? Neden?
- Barnier** - Tabii. Seni şimdi polise vereceğim.
- Christian** - Polise? Ne diye?
- Barnier** - Lafa bak, ne diye imiş. Sana yüzsüzlük madalyası versinler... Ya da deliğe tıksınlar diye. Söylediklerin doğruysa tabii. Ama hala aklım almıyor.
- Bernadette** - *(Bir tepsiyle gelir. İçinde bir bardak su ile iki aspirin vardır.)*
- Christian** - Buyurun aspirinlerinizi. Yutun.
- Barnier** - Şimdi başlarım aspirinine...
- Christian** - Israr etmiş olmayım ama....
- Barnier** - Benimle alaya daha uzun zaman devam edecek misin?
- Bernadette** - *(Aspirinleri işaretler)* Geri götürüyüm mi?
- Christian** - *(Yavaşça)* Evet ama biraz sonra yine getirmeye hazır ol. Bir haberim daha var. *(Bernadette çıkar)*
- Barnier** - *(Kendi kendine)* 34.723.000 frank...
- Christian** - Aslını isterseniz tamamına 41.253.432 frank ama şu son bir buçuk yıl içinde bazı masraflarım oldu. *(Barnier telefona gider)* Ne yapacaksınız?
- Barnier** - Dedim ya, polise haber vereceğim.
- Christian** - Ne yazık.... Bense sizinle uzlaşmaya gelmiştim.
- Barnier** - Uzlaşmak mı? Ben? Bir hırsızla?...

- Christian** - Barnier fabrikalarının bu yıl resmi karı 21 küsur milyon frank. Aslında 18 milyonu aşan bu "küsuratı" maliyeden kaçırmayı başardığımı siz de biliyorsunuz. *(O sırada numarayı çevirmiş bulunan Barnier, bu sözlerin duyulmaması için hemen ahizeyi göğsüne bastırır.)* Kasanızdan tek bir frank bile eksilmeden bir buçuk yıl gibi kısa zamanda 41 milyonluk ek bir kazanç yapmanızı maliyeye nasıl açıklarsınız?
- Barnier** - Kasamdan tek bir frank eksilmeden mi?
- Christian** - Evet. Aksilik burada ya. *(Barnier'in elinden telefonu alarak yerine koyar.)* Mali durumunuz parlak. Bu durum karşısında herkes defterlerinize burnunu sokmaya kalkışacak... Maliye müfettişleri, polis filan, size binbir şey soracaklar? Varın cevap verin bakalım.
- Barnier** - Bu 41 milyonu benim kasamdan aşırmanın da nereden buldun?
- Christian** - Ben de onu anlatacağım ya. İki de birde lafı ağzıma tıkmayın kuzum.
- Bernadette** - *(Vazoya koyduğu çiçeklerle girer)* Bunları nereye koyayım?
- Barnier** - Sana al götür demedim mi?
- Bernadette** - *(Kararsız kapıya doğru yürür)*
- Barnier** - *(Christian'a)* Dinliyorum.
- Bernadette** - *(Karar verir, geri döner, Barnier'ye)* Bir şey söyleyebilir miyim?
- Barnier** - Görmüyor musun, iş konuşuyoruz. *(Bernadette çıkar. Barnier Christian'a döner)* Evet?
- Christian** - Nerede kalmıştık?
- Barnier** - Diyordun ki... Sahi ne diyordun?
- Christian** - Unuttum.

- Barnier** - Nasıl unutursun? Bu ne kayıtsızlık!
- Christian** - Hah, şimdi hatırladım. Bir çok işlerle beraber, maliyet fiyatlarını da gözden geçirmemi emretmişsiniz.
- Barnier** - Bu işlerle uğraşan arkadaş hastalanmıştı da ondan.
- Christian** - Bu işlerle uğraşan arkadaşın hastalığı geçince bir de baktınız, artık ona ihtiyacınız kalmamış. Çünkü o yokken imalat işlerini inceden inceye gözden geçirerek maliyet fiyatını sabun başına 7 frank düşürmeyi başarmıştım. *(Yandaki odadan Madam Barnier'nin "do, re, mi, fa, sol" filan diye ses tenirleri yaptığı işitilir)*
- Barnier** - *(Seslenir)* Germaine! *(Keskin bir notadan sonra ses kesilir)*
- Christian** - Öte yandan müşterilerimize - belki Baobab ağacı özü sayesinde - ne yaptım yaptım 8 franklık bir fiyat artışını kabul ettirdim. Satış kısmı müdürü ihtiyarlamıştı. Onun görevini de bana verdiniz. Maliyet fiyatından 7 frank indirim yapıp satış fiyatına 8 frank ekleyince elde ettiğimiz 15 franklık karı - imalat 10 kat arttığı için - 10'la çarptım
- Barnier** - Evet?
- Christian** - Bir de baktım ki hesapta yanlışmışım.
- Barnier** - Ya? Hissene az mı düşmüş?
- Christian** - Küçük bir toplama yanlışı, basit bir "elde var" hatası... Kısacası meğer maliyet fiyatından 7 frank değil, 8 frank indirebiliyormuşuz. Gelip bunu size haber verecektim. Aksi gibi o gün siz de golfe gitmişsiniz. Benim de 6 buçukta Marbosuf metro istasyonunda randevum vardı.
- Barnier** - Ne işin vardı ta oralarda?
- Christian** - Kızınızla sözleşmiştik.... İşte o zaman bu 1 franklık yanlıştın ikimizin mutluluğuna yardım edeceğini düşünerek

bunu "faturasız hesaplar" dediğimiz hesaplar içinde kaydattım.

Barnier

- Şşş... Kendine gel!

Christian

- O günden bu yana hizmetinde çalışmakla öğündüğüm Barnier fabrikası 41.253.432 tane sabun imal etti. İşte size, az önce verdiğim hesabın iç yüzü.

Barnier

- Sen de bu 41.253.432 frankı cebe indirdin?

Christian

- Hayır, çünkü bunu parayı değil, kızınızı sevdiğim için yaptım. İnanmıyorsanız şimdiden söyleyeyim; bu parayı ona, yani kızınıza - tabii karım olursa - vermeye hazırım. Sizin vereceğiniz aşağı yukarı 25 milyonluk servetle hayata başlamış olacağız ki, ana - babanın başlıca kaygısı. Çocuklarının istikbali olduğuna göre artık hiç olmazsa bu bakımdan bir derdiniz kalmadı demektir.

Barnier

- Söylediklerin o kadar mantıksız sayılmaz ama...

Christian

- Madem ki şimdi 500.000 aylıkla Barnier şirketlerinin ticaret müdürüyüm....

Barnier

- Dur bakalım dur, 250.000'de kalmıştık.

Christian

- Dünden beri maliyet fiyatında 12 kuruşluk bir tasarruf sağlamanın yolunu buldum. Hiç ummadığımız bir sırada şu 1 franklık farkı geri aldığınıza göre artık benden kızınızı esirgemezsiniz sanırım.

Barnier

- Asla! Ben kızımı bir serseriye vermem!

Christian

- Serseri mi dediniz?

Barnier

- Evet.

Christian

- İnsaf! Bir buçuk yıldır ileride kuracağı yuva uğruna durmadan çalışan, çoluk çocuk sahibi olmaktan başka bir şey düşünmeyen bir adama nasıl serseri dersiniz?

Barnier

- Kızımın senin marifetlerinden haberi var mı?

- Christian** - Yok tabi. Siz de sakın söylemeyin. Babasının küçük bir memuru olduğumu şimdiye kadar kendisinden sakladım. Büyük bir şirketin ticari müdür olduğumu söyledim... Hoş sizin şirket de şimdiye kadar pek o kadar da büyük şirket sayılmazdı ya.... Onun için bu masum yalanı hoş görün. Kızınızın küçük düşmek istemiyorum. Bilirsiniz, utangaç bir delikanlıyım.
- Barnier** - Çookkk! Allahı için... (Dolaşır sonra birden) Seni seviyor mu bari?
- Christian** - Bence seviyor.... Hem de çok....
- Barnier** - (Alaylı) Yok canım?
- Christian** - İspat etti bile.
- Barnier** - İspat mı etti? Ne gibi? (Telaşlanmıştı. Christian yeniden çingırağı çalar) Ne o? Neden çaldın yine?
- Christian** - Kızınızın bana sevgisini nasıl ispatladığımı sordunuz.... Aspirin getiriyorum.
- Barnier** - Bana aspirin yutturmak da illet oldu sana.
- Christian** - Oldum olası gizli kapaklı işlerden hoşlanmayan bir adamım.
- Barnier** - (Alaylı) Hiiiç!
- Christian** - Uzun sözün kısası ben kızınızın aşığıyım.
- Barnier** - Ne? Yüzüme karşı söylüyorsun bunu? Ben ki onun babasıyım...
- Christian** - Biliyorum.
- Barnier** - Sen de utanmak yok mu?
- Christian** - Haklısınız ama oldu bir kere...
- Barnier** - Demek şimdi kızım.... (Durur, kelime bulamaz) İnanılır şey değil... (O sırada Bernadette girer)
- Bernadette** - Beni mi çağırdınız?

- Barnier** - (Bernadette'yi fark etmez bile) Çık dışarı! (Bernadette çıkmaya hazırlanır) Yok sen değil. O!
- Christian** - Ben mi? (Çıkmaya hazırlanır)
- Barnier** - Yahut hayır. Kal. Sen git. (İkisi de gitmeye kalkarlar. Sonra dururlar.)
- Bernadette** - Affedersiniz, kim gidecek, anlayamadım?
- Barnier** - Mutfakta düşün de bul.
- Bernadette** - Baş üstüne. (Çıkar)
- Barnier** - (Az önceki sözünü tekrarlayarak) İnanılır gibi değil... Ne zamandan beri?
- Christian** - Şey mi? Bir buçuk yıla yakın.
- Barnier** - Demek vakit kaybetmemişsiniz?
- Christian** - Ne gibi?
- Barnier** - Ne gibisi var mı? Bir buçuk yıl önce tanışmışsınız ve tanışır tanışmaz...
- Christian** - Hayır. Tanışalı bugün tam bir yıl altı ay ve dört gün oluyor. Bir yıl, beş ay ve yirmi iki günden beri de.... Yağmurlu bir Pazar günüydü.....
- Barnier** - Yeter! Detaylara gerek yok! Kızım niye gelip bana söylemedi?
- Christian** - Sizden çok korkuyor da ondan.
- Barnier** - Kızım mı benden korkuyor? Tuhaf şey. İlk defa işitiyorum. Çağıralım da bu değişikliği görelim bakalım. (Kalkar)
- Christian** - Sakın ha! Buraya geldiğimden haberi yok. Kendisi açılmadan sizinle konuşmamı istemiyor. Söz verdim ama...
- Barnier** - Her sözün gibi bunu da tutmadın demek?

- Christian** - Öyle değil. Düşündüm. Babası biraz cesaret verirse o da kendiliğinden açılır dedim. Onun için geldim. Ama benim yanımda olmaz.
- Barnier** - Tamam, deneyelim bakalım.
- Christian** - Tamam, ben de biraz dolaşır gelir, sayın eşinizin elini öperim.
- Barnier** - Ne diye öpüyorsun karımın elini?
- Christian** - Kayın validem değil mi?
- Barnier** - Dur bakalım daha... İşin iç yüzünü bir de ondan öğrenelim... Öyle durup dururken herkesin karısının eli öpülmez.
- Christian** - O da doğru ya.... İsterseniz sizin elinizi öpeyim?
- Barnier** - (İrkilir) Daha neler!
- Christian** - Nasıl isterseniz. (Çingırağı çalar)
- Barnier** - Ne o yine mi bir kara haber vereceksin?
- Christian** - Hayır, bu sefer kendim için çaldım. Bütün bunlar beni çok yordu. Bir aspirin isteyeceğim. (Bernadette tepsiyle görünür. Christian iki aspirin alır, yutar.)
- Barnier** - Kızım uyandı mı?
- Bernadette** - Bilmiyorum. Bakayım.
- Barnier** - Uyandıysa söyle, beş dakikaya kadar buraya gelsin.
- Bernadette** - Peki efendim. (Çıkar)
- Christian** - Ben de kaçıyorum. Şimdilik hoşça kalın, sayın kayın pederim. (Dış kapıya doğru yürür.)
- Barnier** - Güle güle... (Kendi kendine) Allah'ın belası. Nedir bu başıma gelenler....
- Collete** - Günaydın benim kertenkelem...
- Barnier** - Kızım kaç kere söyledim... Bana hayvan adları takma dedim.
- Collete** - Neden? Kertenkele ne şirin yaratıktır. Bayılıyorum.

- Barnier** - Öyle olsa insan babasına kertenkele demez.
- Collete** - Aman sen de! Çok eski kafalısın.
- Barnier** - Öğrendiklerime bakılırsa sen gereğinden çok yeni kafalısın.
- Collete** - Ne var? Bir şey mi duydun?
- Barnier** - Evet, hepsini biliyorum.
- Collete** - (Kayıtsız) Neymiş o "hepsi" dediğin?
- Barnier** - Anlamazlıktan gelme. Ne demek istediğimi anladım pekala. Açıklamanı bekliyorum.
- Collete** - Ne hakkında?
- Barnier** - Aşığın hakkında... (Döner ve tam o sırada içeri girmiş bulunan Bernadette'yi görür) Aşçım hakkında... (Sonra Bernadette'ye çıkması için işaret eder. Bernadette şaşarak çıkar.)
- Collete** - Hangi aşçı hakkında?
- Barnier** - Aşçı değil. (Daha yavaş sesle) Aşığın hakkında.
- Collete** - (Başını öne eğer)
- Barnier** - Haydi söyle!
- Collete** - (Ağlamaya başlar)
- Barnier** - Ağlamanın sırası değil şimdi!
- Collete** - (Büsbütün yüksek sesle ağlamaya başlar)
- Barnier** - Kes şu yaygarayı!!
- Collete** - (Bu söz üzerine ağlamayı büsbütün artırır)
- Barnier** - (Kendini işitebilmek için daha çok bağırarak) Delikanlı geldi. Seni benden istedi.
- Collete** - (Birden susar) Beni senden istedi mi?
- Barnier** - Tabi ya, az önce buradaydı... Şimdi çıktı.
- Collete** - (Yine ağlamaya başlar)
- Barnier** - Başlama yine.

- Collete** - Bu sefer sahiden ağlıyorum. 15 gündür hiç haber alamamıştım. Beni bırakıp gitti sanıyordum.
- Barnier** - Bir bu eksikti. Hele öyle bir şey yapsın da göreyim.
- Collete** - Zaten annem de seninle konuşacaktı.
- Barnier** - Ay o da mı biliyor?
- Collete** - Biliyor. Sen razı oldun mu, onu söyle.
- Barnier** - Neye razı oldum mu?
- Collete** - Beni ona vermeye.
- Barnier** - Dur bakalım, o kadar çabuk gelin güvey olunmaz.
- Collete** - (Yeniden ağlamaya başlar.)
- Barnier** - Yaygarayı kesmezsen seni bir manastıra kapar, koca yüzü göstermem.
- Collete** - (Collete daha da artırır)
- Barnier** - Ne aile yarabbi! Zırlaman bitince haber ver. (Kapıyı vurarak çıkar.)
- Bernadette** - (Konuşulanları öteki kapıdan dinlediği için Barnier çıkar çıkmaz kapıdan başını uzatarak) Bir derdiniz mi var?
- Collete** - (Hemen susar) Babam beni evlendiriyor.
- Bernadette** - Birini mi seviyorsun? (İçeri girer)
- Collete** - (Hırslı) Ne derse dese, evleneceğim. Kız kurusu olmaya niyetim yok. Üstelik her sokağa çıkışımda ondan izin almaktan bıktım. Bundan sonra canım ne isterse yapacağım.
- Bernadette** - Sizin gibi okumuş birine akıl vermek bana düşmez ama bir şey söyleye bilir miyim?
- Collete** - Söyle.
- Bernadette** - "Kadın Kalbi" diye bir resimli roman okumuştum. Oradaki kız, anası babası sevdiği gençle evlenmesine razı olsunlar diye "gebeyim" diyor.
- Collete** - Deyince ne oluyor?

- Bernadette** - Ne olacak; veriyorlar kızı.
- Collete** - Sonra yalanım meydana çıkarsa?
- Bernadette** - Yalanınız meydana çıkana kadar siz çoktan evlenmiş, gerçekten hamile kalmış olursunuz.
- Collete** - İyi ama nasıl söyleyeyim?
- Bernadette** - Düpedüz söyleyin.
- Collete** - Korkarım.
- Bernadette** - Demir tavında dövülür... İsterseniz size yardım edeyim. Konuştuklarınızı kapıdan dinleyeyim. İş sarpa sararsa girip ben de lafa karışayım.
- Collete** - Ah, sağ ol, sağ ol.
- Bernadette** - Siz de sağ olun. Kadın kısmı birbirini desteklemeli. Bugün sizin başınıza gelen yarın benim de başıma gelebilir. Haydi biraz gayret. Korkmayın ben şuracıkta olacağım. (Öteki kapıdan çıkar.)
- Collete** - (Gider babasının kapısını açar, yüksek sesle ağlamaya başlar.)
- Barnier** - (Girerek) Bitmedi mi daha?
- Collete** - Nasıl biter?.. Ben ağlamayım da kimler ağlasın?
- Barnier** - Sus artık. Ne yapalım. Tanrı beterinden saklasın.
- Collete** - Ben de onun için ağlıyorum ya. Beteri de oldu.
- Barnier** - Beteri de mi oldu?
- Collete** - Evet. Söylesem dilini yutarsın.
- Barnier** - Sabahtan beri alıştım...
- Collete** - Nişanlımla olan ilişkim hakkında bilmediğin bir şey daha var.
- Barnier** - Bilmediğim bir şey kaldığını sanmıyorum. Utanmadan hepsini anlattı. Bir de senden dinleyemem. (Sonra durur) Yalnız bir taraf var. O. senin bu sorunu bilmediğini söylüyor.

- Collete** - Nasıl bilmem.
- Barnier** - İyi ya. Sorun kalmadı öyleyse.
- Collete** - Adını Blasie koysak?
- Barnier** - Neyin adını Blasie koysak?
- Collete** - Yavrumun.
- Barnier** - Kimin yavrusunun?
- Collete** - Benim... Bizim...
- Barnier** - Sizin mi?
- Collete** - Tabii; anlamadım mı hala?
- Barnier** - Yok... Hayır... Olamaz! Yanlış anladım her halde. Bir günde bu kadar fazla... Böyle yanlış anladım de...
(Çingırağı çalar)
- Bernadette** - (Hemen girerek) Bir şey mi emrettiniz?
- Barnier** - (Başını tutarak) Çabuk bana üç aspirin!
- Bernadette** - (Elindeki tepsiyi uzatarak) Hazır efendim.
- Barnier** - (Aspirinleri yutarak) Blasie ha?
- Collete** - Razi oldun mu artık?
- Barnier** - Olmayıp ne yapayım...
- Collete** - Ah beni canım babacığım! (Boynuna sarılmak ister.)
- Barnier** - (Bernadette'nin yanında fazla ileri gitmekten çekinerek)
Beni rahat bırak şimdi. (O sırada kapı çalınır.) Kapı çalındı.
- Bernadette** - Şimdi bakıyorum.
- Collete** - Ben de gideyim anneme müjdeyi vereyim. (Çıkar)
- Barnier** - Ah şu gençlik... Ah şu gençlik... (Bernadette girer)
- Bernadette** - Genç bir kadın geldi. Sizi görmek istiyor.
- Barnier** - Genç kadınları göreceğim halim mi kaldı benim?
- Bernadette** - Çok önemliymiş.
- Barnier** - Onun ki de mi? Önemsi iş kalmadı mı bugün? (Jacqueline Bernadette'nin arkasından görünür.)
- Jacqueline** - Günaydın.

- Barnier** - Günaydın.
- Jacqueline** - Mösyö Barnier ile mi görüşüyorsunuz?
- Barnier** - Galiba.
- Jacqueline** - Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Ama çok önemli bir konu hakkında konuşmak istiyorum.
- Bernadette** - Ay ne iyi... (Barnier ters ters bakar. Bernadette heme dışarı çıkar.)
- Barnier** - Mümkünse kısa kesin.... İşim var...
- Jacqueline** - Çok kötü durumdayım.
- Barnier** - Siz de mi?
- Jacqueline** - (Devamla) Birini seviyorum.
- Barnier** - Bütün derdiniz buysa şükredin halinize.
- Jacqueline** - Sevdiğim adamın adı Christian Martin!
- Barnier** - Christian Martin mi? Şimdi iş değişti.
- Jacqueline** - Neden?
- Barnier** - Çünkü bu delikanlı az önce benden kızımı istedi.
- Jacqueline** - Ay yarabbi, ne korkunç!
- Barnier** - Korkunç ha! Bunlar insan değil, canavar! Ama ne yapalım elimiz kolumuz bağlı. Kızı vereceğiz ona. Size geline üzmezin kendinizi. Daha gençsiniz.
- Jacqueline** - Eninde sonunda böyle bir şey yapacağını biliyordum. Ondan önce davranıp size haber vermek istedim ama...
- Barnier** - İş işten geçti bile. Yalnız sizden ricam kimseye söylemeyim. Aramızda kalsın. (Kızının bulunduğu tarafa şüphle bakar.)
- Jacqueline** - Affedersiniz, siz neden bahsediyorsunuz?
- Barnier** - Hiç... Laf...
- Jacqueline** - Ne demek istediğinizi anlayamadım.
- Barnier** - Daha iyi.
- Jacqueline** - Ama size bir şey açıklamam gerek.

- Barnier** - (Gebeliğinden şüphelenerek) İtiraf mı? Yoksa siz de...?
- Jacqueline** - Ben de mi ne?
- Barnier** - Hiç, hiç dedik ya.
- Jacqueline** - Christian'a yalan söyledim.
- Barnier** - Olur a.
- Jacqueline** - Ona kendimi sizin kızınız diye tanıttım.
- Barnier** - Yuttuysa öyle bilsin sersem.
- Jacqueline** - Sizi babam biliyor.
- Barnier** - Tabi öyle bilecek. Madem kendinizi kızım diye tanıttınız....
- Jacqueline** - Bunun ne demek olduğunu hala anlamadınız mı?
- Barnier** - Hayır... (Birden kavrar ve büyük bir telaşla bağırmaya başlar.) Eyvah! Anladım... Anladım... Şimdi anladım!!!
- Jacqueline** - Sizden istediği kız...
- Barnier** - (Büyük bir ümitsizlik içinde.) Evet, evet çok iyi anladım...
- Jacqueline** - (Tamamlar) Gerçekten benim.
- Barnier** - (Bir koltuğa yığılarak) Ah başıma gelenler.... Ah başıma gelenler.... Üstelik kız gebe... Zaten işler bu kadar kolay yoluna girseydi şaşardım.
- Jacqueline** - Yalvarırım-size, gerçek durumu ona hemen söylemeyin. Bekleyin. Alıştırma alıştırma ben söyleyeyim.
- Barnier** - Ben söylemeyeyim öyle mi? Ah siz benim halimi bir bilerseniz. Hem kuzum neden yaptınız bunu?
- Jacqueline** - Param pulum yok. Yetimim. Annem geçimimizi sağlamak için gündeliğe dikişe gider. (Barnier ona acır oturtur.) Ben sekreterlik yapıyorum.
- Barnier** - Bunda utanılacak ne var.

- Jacqueline** - Büyük bir şirketin ticaret müdürü olduğunu, ayda 300.000 frank aldığını öğrenince kendimi çok küçük gördüm.
- Barnier** - Kendinizi bu küçük görme illeti, bakın hepimizin başına neler açtı! Peki ama beni baba olarak seçmenizin nedeni ne?
- Jacqueline** - Bundan bir buçuk yıl önce tanışmıştık.
- Barnier** - Biliyordun... Hepsini anlattı.
- Jacqueline** - Soyadımı sordu... Soyadım Bouillote (Buyot) Anlıyorsunuz değil mi? Güler diye korktum. O sırada gözüme bir gazete ilişti. Koca bir sabun ilanı vardı üstünde. Baobaba mi biabobo mu, öyle bir şey özü ile yapılan tuvalet sabunu yapan da Barnier fabrikaları. Bu adı Bouillote'dan uygun buldum. "Adım Jacqueline Barnier" deyiverdim. Ondan sonra da doğrusunu söylemeye bir türlü cesaret edemedim.
- Barnier** - Barnier soyadını taşıyan tek insan ben değilim ya; başkası olamaz mıydı?
- Jacqueline** - Ben de başlangıçta sizi düşünerek söylememiştim. Ama günün birinde "Şu meşhur Barnier sabunlarının sahibinin kızı mısın?" deyince "Hayır" diyemedim.
- Barnier** - Yine hep o küçüklük duygusundan... Peki o ne dedi?
- Jacqueline** - Ya? Çok tuhaf dedi?
- Barnier** - Tuhaf da laf mı? İnsanın gülmekten katılacağı geliyor.
- Jacqueline** - Şimdi gerçeği başkasından öğrensin istemiyorum. Onun için rica ederim, bırakın ben söyleyeyim.
- Barnier** - Peki, size bırakıyorum. Ama kızım olmadığınızı öğrenince benim 34 milyon ne olacak peki? Güme gidecek tabii.
- Jacqueline** - Anlayamadım.

- Barnier** - Anlayamazsınız. Şimdi beni dinleyin. Dedim ya, Christian' bir şey söylemeyeceğim. Ama şu şartla: Kendisiyle küçük bir sorunu halledinceye kadar buradan bir yere gitmeyeceksiniz.
- Jacqueline** - Kabul.
- Barnier** - Hatta yandaki çalışma odasına gidip orada saklanacaksınız. Ben gelmeden bir yere kımıldamayacaksınız.
- Jacqueline** - Ona bir şey söylemeyeceksiniz değil mi?
- Barnier** - Söz, dedik ya. Haydi... (Onu öteki odaya götürüp kapıyı kapar) Şimdi anlayalım bakalım kızımın çocuğunun babası olacak soysuz köpek kim? (Seslenir) Germaine...
- Mme. Barnier** - (Dışardan) Evet? Kimdir çağırın?
- Barnier** - Ben.
- Mme. Barnier** - (Dışardan) Sen kimsin?
- Barnier** - Kim olacağım? Kocan!
- Mme. Barnier** - (Dışardan) Ha... Bertrand!
- Barnier** - Bravo! Nasıl da keşfettin.
- Mme. Barnier** - (Dışardan) Dur, geliyorum. (Girer)
- Barnier** - Seninle konuşmamız lazım. Kızımızın bir sevgilisi var.
- Mme. Barnier** - Benim de.
- Barnier** - Ne demek senin de?
- Mme. Barnier** - Benim de seninle konuşmam lazım.
- Barnier** - Ha şöyle. Anlat bakalım dinliyorum.
- Mme. Barnier** - Kızımızın bir sevgilisi var.
- Barnier** - Yok canım?... (Sonra) Az önce ben söylemedim mi?
- Mme. Barnier** - Evet ama ben senden önce biliyordum.
- Barnier** - Kızımızın bir çocuk beklediğini de biliyor muydunuz efendim?

- Mme. Barnier** - (Rahat) Tabii... Ne var yani? Her kadının başına gelen şey.
- Barnier** - Çok geniş fikirlisiniz tebrik ederim. (Collete girer) Ha, sen misin? Nişanlının bu sabah gelip seni benden isteyeceğini söylüyordun değil mi?
- Collete** - Hayır babacığım geldiğini söyleyen sensin.
- Barnier** - Sahi. Kafam karıştı... Ne söylediğimi bilmiyorum. Kim bu adam?
- Collete** - Beni senden istediğine göre kim olduğunu biliyorsun.
- Barnier** - (Kurnaz) Biliyorum ama adını bir de senin ağzından duymak istiyorum.
- Collete** - Oscar.
- Barnier** - Kimmiş bu Oscar?
- Mme. Barnier** - Bunadın mı? Kim olacak? Şoförün.
- Barnier** - Ne!!! Hey ulu tanrım, beni böylesine cezalandırman için ne günah işledim.
- Mme. Barnier** - Hani gelip senden istemişti kızı? Yeni duymuş gibi şimdi yırtınmanın sırası mı? Hem kızını bu kadar namuslu delikanlıya vermek neden bu kadar büyük felaket olsun? Çocukcağızı hemen bugün öğle yemeğine çağır.
- Barnier** - Nasıl çağırayım. On beş gün önce yol verdim ona.
- Collete** - (Ağlamaya başlar)
- Mme. Barnier** - Bak şu densize... Hemen bürona telefon et arayıp bulsunlar.
- Collete** - (Daha çok ağlamaya başlar)
- Mme. Barnier** - Üzülme yavrucuğum baban her şeyi yoluna koyar. Haydi git, güzel güzel odanda ağla, ama pencereyi kapamayı unutma, komşular duymasın. (Collete çıkar.)
- Barnier** - (Telefon numarasını çevirirken.) Biricik kızım bir şoföre tutulsun. Kimin aklına gelirdi.

- Mme. Barnier** - Bence Kont de la Butinière'nin o yüzü gözü sivilceli müymünü oğlundan yüz kere iyi.
- Christian** - (Hızla içeri girer.) Madam sizi bir anne gibi öpebilir miyim? (Öper)
- Mme. Barnier** - Nereden annesi oluyor muşum bu delikanlının?
- Barnier** - Neden demesin hakkı.
- Christian** - Sayın eşinizin haberi yok mu?
- Barnier** - Var ama... Ötekinden.
- Mme. Barnier** - Neler konuşuyorsunuz? Nedir öteki?
- Christian** - Kızımızı istediğimi söylemediler mi size?
- Mme. Barnier** - Collete'i mi?
- Barnier** - Yok, yok ötekini...
- Mme. Barnier** - Hangi ötekini?
- Barnier** - Şey canım... Küçüğü...
- Mme. Barnier** - Küçüğü mü? Çıldırın mı sen? O ne demek?
- Barnier** - Karıcığım lütfen odana gider misin? Bu delikanlıyla görüşeceklerimiz var.
- Mme. Barnier** - Peki, gidiyorum. Bugün sende bir tuhafılık var. Hoşça kal. (Çıkar)
- Christian** - İki kızınız olduğunu bilmiyordum.
- Barnier** - Bende.
- Christian** - Anlamadım.
- Barnier** - Bırak şimdi orasını da ciddi konulara gelelim. Verdiğin söze inanıyorum ama bazı sebeplerle, vazgeçmeni önlemek için, benden aşırığın paraları kızıma vereceğine dair senden bir senet isteyeceğim.
- Christian** - Rica ederim, nasıl şüphe edebilirsiniz sözünden.
- Barnier** - Belli olmaz. Kimi zaman akla gelmedik ufak tefek şeyler insanı kararından caydırabilir.
- Christian** - Hiçbir şey beni caydıramaz.

- Barnier** - Biliyorum, biliyorum... Zaten görünürde de böyle bir şey yok. Ama eğer bana bir çek verirsen. Bu evlenmeye pek akli yatmayan karımı, belki daha kolay inandırabilirim.
- Christian** - Kayınbabacığım, bu paraları bankaya mı yatırdım sanıyorsunuz?
- Barnier** - Bankaya değil mi? Ya nerde?
- Christian** - Başlangıçta altın alıyordum. Baktım, altın ağır çekiyor, bunun üzerine mücevher almaya başladım.
- Barnier** - Nerede bu mücevherler?
- Christian** - Bavula koydum emin bir yere sakladım.
- Barnier** - Bak aklıma bir şey geldi. Collete'e... Şey Jacqueline'e diyecektim. Bir sürpriz yapalım. Sen git, bu mücevherleri al getir, ona nişan hediyesini ver. Annesi de ayak diremekten vazgeçsin.
- Christian** - Geçer mi dersiniz.
- Barnier** - Yüzde yüz.
- Christian** - Peki öyleyse uça uça gidiyorum.
- Barnier** - Dikkat, bavul yolda kaybolmasın.
- Christian** - Korkmayın. (Çıkar)
- Barnier** - (Yalnız kalınca kendi kendine) ben nasıl kaptırdımsa sen de... (Birden aklına bir şey gelerek seslenir) Christian!
- Christian** - (Dışardan) Geldim! (Gelir)
- Barnier** - Bir şey sormak istiyorum. Oscar'dan haberin var mı? Bizden ayrıldıktan sonra nereye gitti?
- Christian** - Eski şoförünüz mü?
- Barnier** - Evet.
- Christian** - Nasıl? Bilmiyor musunuz?
- Barnier** - Bir şeyler çalındı kulağıma ama...
- Christian** - Büyük bir kedere uğradı. Sevgilisinden ayrıldı.
- Barnier** - Yok canım?

- Christian** - Kızın adını söylemiyor ama çok cici bir kızmış.
- Barnier** - Öyledir.
- Christian** - Nereden biliyorsunuz?
- Barnier** - Herhalde öyledir demek istedim.
- Christian** - Ama babası olacak adam dünyanın en densiz herifi imiş.
- Barnier** - Terbiyeli konuş.
- Christian** - Affedersiniz... Zavallı delikanlıya yazık oldu. Önlemek için elimizden geleni yaptık.
- Barnier** - Kendini mi öldürdü yoksa?
- Christian** - Hayır, ama onun gibi bir şey. Anlaşma imzalayıp. Gönüllü olarak savaşa gitti.
- Barnier** - Ne diyorsun? Felaket!
- Christian** - Evet, bu gidişle yıllar yılı kurtulamaz. Ya da ölür. Neyse, az sonra görüşürüz kayınbabacığım. (Çıkar)
- Barnier** - (Yalnız kalınca başını ellerinin arasına alır.) Ay başıma gelenler... Ay başıma gelenler... (Bernadette girer) Ne o? Ne istiyorsun?
- Bernadette** - Sizinle konuşmak istiyorum.
- Barnier** - İşim var görmüyor musun?
- Bernadette** - Acele bir şey de... Onun için.... Artık sizin yanınızda kalamayacağım. Gidiyorum.
- Barnier** - Bir bu eksikti. Şimdi de hizmetçisiz mi kalıyoruz? Peki niçin gidiyorsun?
- Bernadette** - Evleniyorum.
- Barnier** - Evleniyor musun? Şükret haline.
- Bernadette** - Ediyorum.
- Barnier** - (Birden aklına gelir) Bana bak. Nişanlım araba kullanmasını biliyor mu?
- Bernadette** - Evet. Hem de çok iyi kullanır.
- Barnier** - Soförsüz kaldığımı biliyorsun.

- Bernadette** - Bilmez miyim... Zavallı matmazel.
- Barnier** - Evet... Neyse, geçelim orasını. Bizde çalışmaya devam edersen, nişanlımı da şoför olarak yanıma alırım. Boş zamanlarında parke cilası yapar, camları siler, bulaşığa yardım eder...
- Bernadette** - Şaka mı ediyorsunuz?
- Barnier** - Ne münasebet... İşine gelmedi mi?
- Bernadette** - (Burnu havada) Nişanlımın asil olduğunu bilmiyorsunuz galiba.
- Barnier** - Nasıl asil?
- Bernadette** - Kont.
- Barnier** - Kont mu? Bir bu eksikti. Kızım şoförle sevişiyor, hizmetçim kont yakalıyor. Dünya tersine döndü.
- Bernadette** - Çok iyi tanırız kendisini. Buraya sık sık gelir.
- Barnier** - O da kim
- Bernadette** - Kont de la Butinière'in oğlu.
- Barnier** - Ha? Şu sivilceli oğlan mı?
- Bernadette** - Kızımızı vermek isterken sivilcelerini görmüyordunuz. Hem geçti artık onlar
- Barnier** - Nasıl geçti?
- Bernadette** - (Manalı güler) Bilmem... Belki kremlerinize geçmiştir
- Barnier** - Olur a. Bunda gülecek ne var?
- Bernadette** - (Yine manalı) Belki de başla başka şeyle
- Barnier** - Neyle mesela
- Bernadette** - Hala anlayamadınız mı?
- Barnier** - Anlayamadım.
- Bernadette** - Öyleyse kızınıza söyleyin, size resmini yapsın. (Açık açık güler)
- Barnier** - (Nihayet anlar) Terbiyesiz... Ben sana gösteririm böyle konuşmayı. Çık git buradan. Bir dala yüzünü görmeyim.

- Bernadette** - Siz bilirsiniz. (Çıkar)
- Barnier** - Böylesini de görmemiştim. Utanmaz! (Sinirli sinirli karısının kapısını açar) Germaine!...
- Mme. Barnier** - (Dışardan) Kim o ?
- Barnier** - Ben kocan.
- Mme. Barnier** - Ha, sahi... (Girer)
- Barnier** - En son durumdan haberin var mı?
- Mme. Barnier** - Neymiş o?
- Barnier** - Kont de la Butinière'in oğlunun sivilceleri geçmiş
- Mme. Barnier** - Bana ne?
- Barnier** - Ama neden geçmiş, biliyor musun?
- Mme. Barnier** - Nereden bileyim?
- Barnier** - Öyleyse hizmetçiye sor.
- Mme. Barnier** - Kimi zaman senin aklından şüphe ediyorum. Arada sırada esiyor galiba.
- Barnier** - Demin de esti kovdum.
- Mme. Barnier** - Marifet yaptın.
- Barnier** - Ama daha önemli bir sorun var. Az önce öğrendim. Oscar gönüllü gitmek için birkaç yıllık bir anlaşma imzalamış.
- Mme. Barnier** - Gördün mü düşüncesizce davranışlarını sonu neye vanyor.
- Barnier** - Biraz daha gayret edersen bütün suçu bana yükleyeceksin.
- Mme. Barnier** - Yüklerim tabi. Yanındaki adamları sürekli kovma illetinden kurtulmazsan kızın da böyle kocasız kalır işte... Şimdi yavrucağa başka koca bul bakalım.
- Barnier** - Bu durumda nasıl bulurum?
- Mme. Barnier** - Akıl hocana; Christian'a sor.
- Barnier** - Tam adamını buldun. Sorar sormaz ayılığına zam ister. Zaten o yüzden onu da kovacağım.

- Mme. Barnier** - Aa! Tutturdu...
- Barnier** - Hele bir bavul gelsin. Arkasına bir tekme...
- Mme. Barnier** - Ne bavulu?
- Barnier** - (Şaşırır) Nasıl ne bavulu?
- Mme. Barnier** - Sen söyledin şimdi.
- Barnier** - Bavul mu dedim?
- Mme. Barnier** - Bavul dedin.
- Barnier** - Sen anlamazsın bu bavulu... Fabrikaya ait bir yedek parça ismi.
- Mme. Barnier** - Yedek parçayı bırak da yedek damat bulmaya bak.
- Barnier** - O da doğru. Ama bu durumda kim alır onu. Kapıcının oğlunun ağzını arasak?
- Mme. Barnier** - Alayın sırası değil şimdi.. Dur bakayım, bu sabah biri geldi de kızımı istedi dememiş miydin?
- Barnier** - Demiştim... Ama...
- Mme. Barnier** - Kimdi bu?
- Barnier** - Christian Martin.
- Mme. Barnier** - Şu seninki mi?
- Barnier** - Şu benimki.
- Mme. Barnier** - İyi ya. Daha ne düşünüyorsun?
- Barnier** - Ama o nişanlı...
- Mme. Barnier** - Hem nişanlı, hem kızını istiyor. Bu nasıl şey?
- Barnier** - Delikanlı kızın başka kız olduğunu bilmiyor.
- Mme. Barnier** - Kuzum, çok rica ederim. Hiç olmazsa kırk yılda bir söylediklerinden bir mana çıksın.
- Barnier** - Bunu anlamayacak ne var? Adam nişanlısını kızımız olduğunu sanıyormuş.
- Mme. Barnier** - Yine saçmalamaya başladın. İyisi mi geçelim. Peki demin gelen kimdi?
- Barnier** - Yine o.

- Mme. Barnier** - Yine mi o? Ha, şimdi anladım bana neden anne dediğini.
Bence durum aydınladı artık.
- Barnier** - Ne mutlu sana.
- Mme. Barnier** - Bana bak, aklını başına topla da bana güzelce cevap ver.
Bu çocuk kızımızı senden istedi mi, istemedi mi?
- Barnier** - İstedi.
- Mme. Barnier** - Öyleyse alır. Hele almasın da bak.
- Barnier** - Başkasının çocuğunu da zorla aldıramayız ya.
- Mme. Barnier** - Ya çocuk? Onu da babasız bırakamayız ya! (Kapıyı
açarak seslenir) Collete! (Kocasına) Sen bu evde sözünü
geçiremez olursan idareyi ben elime alırım.
(Collete görür.) Kızım karar verdik sen babanın yanında
çalışan Christian Martin'le evleneceksin.
- Collete** - Ama anneciğim...
- Mme. Barnier** - Yeter; fazla söz istemez. Haydi odana! (Collete çıkar)
Sana gelince, sen de git yemeği hazırla.
- Barnier** - Daha neler...
- Mme. Barnier** - Ne demek daha neler? Durup dururken hizmetçiyi kovan
sen değil misin?
- Barnier** - Evet ama...
- Mme. Barnier** - Aması maması yok... Düşüncesiz davranışlarını cezasını
çekeceksin. Haydi bakalım, önlüğü tak da patatesleri
soymaya başla.
- Barnier** - Bir dakika dinle
- Mme. Barnier** - Hiçbir şey dinleyemem... (Kapıyı vurarak çıkar.)
- Barnier** - Ulu tanrım, sen bana sabır ver... (Kapı çalınır) Kapı
çalındı.. Belki bavul gelmiştir. Ah, nerede o günler. (Sol
dipteki kapıdan çıkar... Az sonra dışarıdan sesler gelir) Gel
oğlum, gel... Bilsen seni ne kadar özledim. Gözlerim yolda
kaldı.

- Christian** - Sağ olun. Bavulu getirdim de...
- Barnier** - Aman sana ağırlık olmasın... Ver şunu bana. (Bavulu alır)
- Christian** - Kim bilir nasıl sevinecek!
- Barnier** - Kim sevinecek?
- Christian** - Kızınız.
- Barnier** - Ha o mu? Ne demezsin, sevincinden deliye dönecek.
- Mme. Barnier** - (Odasından çıkarak) Colette'nin dediği doğru mu? Kütüphaneye bir kız saklamışsın?
- Barnier** - (Ciddi) Karıcığım rica ederim bizi yalnız bırak.
- Mme. Barnier** - (Christian'ı fark edince) Ah, siz miydiniz yavrucuğum, kocam bana her şeyi anlattı, gel.. Gel de seni bir öpeyim.
- Christian** - Ah kayınvalideciğim... (Boynuna sarılmak ister)
- Barnier** - (Karısının kolundan tutup dışarı sürükleyerek) Yeter yeter... Biraz ciddi olalım. Konuşacak çok önemli işlerimiz var. Bizi yalnız bırak.
- Christian** - (Mme. Barnier'e) Size bir sürpriz hazırlıyoruz da...
- Barnier** - Yaa...
- Mme. Barnier** - Biliyordum zaten benden bir şey sakladığınızı... (Bir şarkı mırıldanarak dışarı çıkar)
- Barnier** - Şimdi ihtiyatlı olmak lazım... (Etrafına bakınır, yavaş sesle) Mücevherler içinde mi?
- Christian** - (Aynı) Evet. (Barnier bavulu açmak ister) Durun. Kilitli.
- Barnier** - (Christian'ın açtığı bavulun içindekilere hayranlıkla bakar, sonra avuçlayarak) Aman yarabbi! Kırk haramilerin hazinesine benziyor... Yine kapatalım. İhtiyatı elden bırakmamak lazım... Ne dersin yavrunun adını Blaise koyalım mı?
- Christian** - Hangi yavrunun?
- Barnier** - Bizim yavrumuzun.

- Christian** - Bizim yavrumuz mu?
- Barnier** - Bizim de sayılır ama asıl sizin.
- Christian** - (Sevinçten çıldırarak gibi olur.) Ne diyorsunuz
- Barnier** - (Christian'ın ağzını kapatarak) Yavaş diyorum.
- Christian** - (Yavaş sesle) Sahi mi? Peki Jacqueline bunu bana neden önce söylememiş.
- Barnier** - Daha çok yeni de onun için.
- Christian** - Şu dakika dünyanın en mutlu adamıyım... (Barnier'in elini sıkar)
- Barnier** - Dua et de devamlı olsun mutluluğun.
- Christian** - Ne gibi?
- Barnier** - Çok nazik bir konu. Nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum.
- Christian** - Çekinmeyin, çekinmeyin. Yabancı mıyız artık.
- Barnier** - O da doğru ya. Konu şu; insan başına neler geleceğini bilmiyor. Örneğin ben, kapıdan çıkar çıkmaz bir arabanın altında kalabilirim. Ya da sen, ayağın bir karpuz kabuğuna takılır, düşer ölürsün. Nitekim akrabalarımın biri bu yüzden pisi pisine gitti.
- Christian** - Yok canım?..
- Barnier** - Ne yalan söyleyeyim?
- Christian** - Korkutmayın beni.
- Barnier** - Korkutmak için değil ama demin onu düşündüm. Ya senin de başına böyle bir şey gelirse? Ne olur zavallı kızın hali? Nikahınız kıyılıncaya kadar en az birkaç hafta ister. Ya torunum? Senin adını bile taşıyamayacak. Tanrı korusun ama insan en kötü şeyi düşünmek zorunda. (İkisi de "dağlara taşlara" der gibi önlerindeki herhangi bir madeni eşyaya elleriyle vururlar.) Onun için ne yapsak dersin?
- Christian** - Kolay. Hemen buradan bir notere gider, vasiyetnamemi yapar, çocuğun babası olduğumu kaydettiririm.

- Barnier** - Bu kadarlık bir şey için hemen ta notere kadar gidilir mi?
Sen bana küçük bir kağıt ver, yeter.
- Christian** - Sizce yeterse sorun yok.
- Barnier** - Hah, anlaştık değil mi? Şimdi sen al şu kalem kağıdı
tamam. (Masanın üstüne kalem, kağıt koyar)
- Christian** - Hakkınız var. (Güler) Olur a, kötü bir haber alırım da
yüreğime iner.
- Barnier** - Doğru... (Sonra kendi kendini toplarlar) Ne münasebet.
Ama insanlık hali. Daha başka nice nice ölümler var.
Beğen beğendiğini... Haydi yaz! "Ben, aşağıda imzası
bulunan, Chirstian Martin; matmazel Barnier'in
beklemekte olduğu çocuğun babası olduğumu beyan
ederim." (Christian yazarken onun üzerinden takip
etmektedir.) Şimdi de bir imza... Tamam! Ne o?
Durakladın?
- Christian** - Evet, aklıma bir şey geldi.Korkarım siz bana
güvenmiyorsunuz. Mücevherleri istemeniz. Bu kağıdı
imzalatmanız...
- Barnier** - Ne münasebet? Nerden düşünüyorsun böyle şeyleri?
- Christian** - Ben de desem ki: Kızınızla evlendikten sonra bana geri
vereceğinizi kim garanti eder?
- Barnier** - Ben.
- Christian** - Çok güzel doğrusu. Hem borçlu, hem kefil.
- Barnier** - Senet vereyim... Al işte. (Bir yaprak daha koparır)
"Aşağıda imzası olan ben, Bernard Barnier, kızımı nikah
ettiği gün Chirstian Martin'e 35.000.000 frangı ödemeyi
kabul ediyorum."
- Christian** - Bir de imza.
- Barnier** - Bir de imza. (İmzayı atarak kağıdı uzatır) Şimdi
rahatladın mı?

- Christian** - (Kağıda bakar, katlayıp cebine koyarken) Gerçekten mert bir insanmışsınız.
- Barnier** - Öyleyimdir. Neyse bu bitti. Şimdi daha neşeli bir şeylere geçelim. Kızıma bir sürpriz yapacaktık, değil mi?
- Christian** - Evet.
- Barnier** - Aklıma bir şey geldi. Dinle: Sen şimdi saklanacaksın.
- Christian** - (Jaqueline'in saklandığı odayı göstererek) Şurada mı?
- Barnier** - (Kolundan yakalayarak) Sakın ha! Sen bahçeye... Bahçeye. Bahçe en iyisi. (Kapıya kadar götürür) Ben de o ara kızı alı, getiririm. Kim bilir nasıl deliye dönecek. Şimdiden katılacağım gülmekten.
- Christian** - (O da güler) Evet, sahi... Çok şaşıracak...
- Barnier** - Ne diyorsun müthiş eğleneceğiz canım. (Christian çıkar)
- Barnier** - (Yalnız kalınca Jaqueline'in kaldığı odanın kağısını açarak) Gelin artık... (Jaqueline girer) Sizi bu kadar beklediğim için kusura bakmayın. Ama biraz önce Christian Martin geldi.
- Jacqueline** - Buraya mı?
- Barnier** - Evet, buraya. Şimdi olanı biteni siz anlatacaksınız ona.
- Jacqueline** - Neden ben?
- Barnier** - Öyle gerekiyor. İşler biraz değişti de...
- Jacqueline** - Ne gibi? (Kuşkulu)
- Barnier** - Daha doğrusu yoluna girdi de. Gerçeği öğrenince bira afallayacak ama aldırmayın. Ortalık biraz yatışınca bavulu getirdiği için kendisine benim tarafımdan teşekkür etmeyi unutmayın.
- Jacqueline** - Ne bavulu?
- Barnier** - Siz söyleyin, o anlar. Sonra ayrıca kendisine artık daha fazla bizim şirkette çalışamayacağın da söyleyin... Sizin ağzından bunu duyması çok enteresan olacak.

- Jacqueline** - Anlayamadım, Christian sizin yanınızda mı çalışıyor?
- Barnier** - Çalışıyor – du... Bugüne kadar öyleydi.
- Jacqueline** - Şimdi yol mu veriyorsunuz?
- Barnier** - Onun gibi bir şey.
- Jacqueline** - (Üzüntülü) Benim yüzümden mi?
- Barnier** - Merak etmeyin sizin yüzünüzden değil.
- Jacqueline** - Neden öyleyse?
- Barnier** - Maliyet fiyatlarını hesaplarken bir yanlışlık yapmış da... Nasıl yapmış, niçin yapmış, orasını artık kendi anlatır size. Şimdi bahçede sizi bekliyor. Benim işim bitti. Darsı sizinkinin başına. (sağ ikinci kapıdan çıkar)
- Jacqueline** - (Barnier'in arkasından merakla bakar) Neler söylüyor bu adam? Ne taraftan gidilir bahçeye? (Etrafına bakınırken Christian görünür)
- Christian** - Daha çok bekleyemeceğim... (Jaqueline'i fark edince) Sevgilim!..
- Jacqueline** - Hayatım!.. (Kucaklaşırlar)
- Christian** - Baban dünyanın en iyi insanı.
- Jacqueline** - (Hüzünle) Babam mı?.. (Başını Christian'ın omzuna yaslar) Sana bir şey söylemem lazım.
- Christian** - Biliyorum canım, üzme artık kendini. Şu anda dünyanın en mutlu erkeğiyim. Otur şöyle... Dinlen... Tamam. (Önünde diz çöker) Adını Blaise koyarız.
- Jacqueline** - Adını Blaise mi koyarız?
- Christian** - Sevmedin mi? Sevmedinse başka bir ad buluruz. Göreceksin nasıl mutlu olacağız. Genciz, sağlıklıyız, paramız var. Birbirimizi her şeyden çok seviyoruz. Tanrıdan başka ne isteyebiliriz?
- Jacqueline** - Tabi sevgilim o bakımdan haklısın ama....
- Christian** - Bavulu açtın mı?

- Jacqueline** - Hangi bavul?
- Christian** - Baban bir şey söylemedi mi?
- Jacqueline** - Bavul hakkında mı? Yo...
- Christian** - Öyleyse sen de benim söylediklerimi ona söyleme. Bir sürpriz hazırlıyor sana... Bir şey bilmiyormuş gibi yap. (Kucaklar) Seni çok seviyorum.
- Jacqueline** - Evet, ama belki bundan sonra sevmeyeceksin.
- Christian** - O nasıl söz? Mümkün mi seni sevmemek? Hiçbir şey beni sevmekten alıkoymaz.
- Jacqueline** - Öyleyse sana her şeyi, olduğu gibi söylemem gerek.
- Christian** - Benim de sana bir itirafım olacak.
- Jacqueline** - Önce ben.
- Christian** - Hayır, ben... Benimki daha beklenmedik bir şey.
- Jacqueline** - Olamaz... Benimki kadar olamaz...
- Christian** - Dinle. Ben dört yıldır babanın yanında çalışıyorum.
- Jacqueline** - Ben de onun kızı değilim.
- Christian** - O ne demek?
- Jacqueline** - Evet... Ben onun kızı değilim.

PERDE II

Barnier'lerin salonu. Perde açıldığı zaman Christian baygın bir haldedir. Jacqueline onu ayıltmaya çalışmaktadır.

- Christian** - Üvey kızı mısın?
- Jacqueline** - O da değil.
- Christian** - (Bir kahkaha atar) Yoksa annen ufak bir kaçamak mı yaptı?
- Jacqueline** - Hayır, hayır... Günahına girme kadını. Ben sana Bernerd Barnier babam değil diyorum.
- Christian** - Kendisi de biliyor mu bu işi?
- Jacqueline** - (En doğal tonda) Evet.
- Christian** - İnanmam. Peki ne diyor?
- Jacqueline** - Bir şey dediği yok. Sadece bavulu getirdiğin için sana teşekkür etmemi söyledi.
- Christian** - Çok şakacı adam!
- Jacqueline** - Bir de: "Bundan sonra benim şirketimde çalışamaz artık" dedi.
- Christian** - Tuhaf şey!.. Bana yol mu veriyor yani?
- Jacqueline** - Galiba... (Sonra) Evet.
- Christian** - Bak bunu anlayamadım?
- Jacqueline** - Hesaplarda bir yanlışlık mı ne yapmışsın.
- Christian** - Kısacası ne konuştunuz?
- Jacqueline** - Seninle tanıştığımız zaman büyük bir şirkette ticaret müdürü olduğunu işitince fakir bir kız olduğumu, daktiloluk ettiğimi söyleyemediğimi, seni kaybetmekten korktuğumu, babamı sorduğun zaman gazetede gözüme ilişen ilk ismi, Barnier ismini verdiğimi anlattım...

- Christian** - (Düşünceli) Demek bana yalan söyledin? Barnier'nin kızı değilsin?
- Jacqueline** - Değilim. Deminden beri sana bun anlatmaya çalışıyorum.
- Christian** - Ya bavul? Bavul nerede?
- Jacqueline** - Kuzum nedir bu bavul hikayesi? Ben bavul mavul görmedim.
- Christian** - Vay ahlaksız! Demek bana oyun etti? Şimdi geri vermeyecek mi onu bana?
- Jacqueline** - Ne bileyim? Teşekkür ettiğine göre kabul etmiş olacak.
- Christian** - Beni tongaya oturttu desene.
- Jacqueline** - (Ağlayarak uzaklaşır) Bana olan sevgin bir bavula bağlıysa.
- Christian** - (Yakalamaya çalışarak) Dur... Onu demek istemedim. Seninle ilgisi yok.
- Jacqueline** - Bırak (Çıkar)
- Christian** - Sevgilim, dinle beni!...
- Barnier** - (Holde bulunduğu için Christian'ı kolundan yakalayarak geri getirir.) Dur bakalım, nereye? Yine ne oldu?
- Christian** - Memnun musunuz şimdi? Beğendiniz mi marifetinizi?
- Barnier** - Bir bakıma hiç de fena olmadı.
- Christian** - Demek Jacqueline'in kızınız olmadığını biliyordunuz?
- Barnier** - Bu da laf mı? Sen beni şunun bunun kızına sahip çıkacak kadar aptal mı sandın?
- Christian** - Yaman adammışsınız.
- Barnier** - Ne kadar olsam senin kadar olamam... Şimdi dinle: Ben sözümün eriyim. Mücevherleri kızınıza verin, dedin. Ben de vereceğim. Ama sen de sözünü tutacaksın.
- Christian** - Hangi söz?
- Barnier** - Kızımı nikah edeceksin.
- Christian** - Sahicisini mi?

- Barnier** - Evet, gelip kızımı istemedin mi benden?
- Christian** - Ben onu değil... Ötekini kızınız sandım...
- Barnier** - Yine şükür. Ya karımı kızım sansaydın. Uzun sözün kısası: Kızımı alacaksın.
- Christian** - Almayacağım.
- Barnier** - İmzaladığım kağıdı unuttun galiba.
- Christian** - Ne çıkar o kağıttan?
- Barnier** - Ne çıkacak? Doğacak çocuğun babası olduğun çıkar.
- Christian** - Kızınız bir çocuk mu bekliyor?
- Barnier** - Olur a! İnsanlık hali.
- Christian** - Peki neden asıl babasıyla evlendirmiyorsunuz?
- Barnier** - Evlendiremiyoruz işte. Kayboldu adam.
- Christian** - Kimmiş bu?
- Barnier** - Yabancı değil... Bizim şoför.
- Christian** - Demek onun yerine beni koymak istiyorsunuz? Kusura bakmayın ama çok soysuz bir adammışsınız.
- Barnier** - Evet. Onun için iyi anlaşırız diye düşündüm.
- Christian** - Kızınız da size benziyor mu?
- Barnier** - Sahi, daha tanışmadınız, değil mi? Dur biraz... (Seslenir) Colette!... Colette!.. (Christian'a) Göreceksin bak, güzel kızdır. Belki pek o kadar zeki sayılmaz ama sendeki zeka ikinize de bol bol yeter de artar bile.
- Colette** - (Sağ birinci plandan gelerek) Beni mi çağırdın baba?
- Barnier** - Evet... Tanıştırıyım. Christian Martin. Müstakbel kocan.
- Mme. Barnier** - (Kızının arkasından merakla gelmiştir.) Çocuğa durumu olduğu gibi anlattın mı?
- Barnier** - Anlattım. Hepsini anlattım. Derin bir anlayış gösterdi.
- Mme. Barnier** - (Christian'ı tekrar süzer, sonra Colette'e) O kadar yakışıklı değil ama hiç yoktan iyi.
- Christian** - Oscar mı dediniz? Suçlu Oscar mı?

- Mme. Barnier** - Hayır, asıl suçlu kocam.
- Christian** - Yanlış anladım galiba.
- Barnier** - (Karısına) Sen de ne zaman ağzını açsan bir cevher yumurtlarsın.
- Christian** - (Barnier'e) Şu yaptınız şey...
- Barnier** - (Keser) Çok laf istemez. Hukuk tahsil etmiş, kanun, düzen bilen bir adamsın. İmzalı bir senedin insanı nerelere kadar sürükleyeceğini bilirsin. Onun için ikisinden biri: ya hapishanenin ot minderi, ya kuştüyü yastıklı bir karyola. Başucunda da mücevher dolu bir bavul.
- Mme. Barnier** - Bana sorarsanız...
- Barnier** - Sana hiçbir şey sormayız. Bu konuda gerekenin söyledim. Bitti. Haydi yürü. İki nişanlıyı baş başa bırakalım. Kim bilir birbirlerine ilerisi için söyleyecekleri neler vardır, neler...
(Sağ ikinci plandan çıkarlar)
- Christian** - (Yalnız kalınca Colette'i süzer) Demek Oscar'dan bir çocuğunuz olacak?..
- Colette** - (Sade aptalca güler)
- Christian** - Bu çocuğa babalık etmemi de doğal görüyorsunuz. (Colette'de aynı gülüş) Peki... Öyle olsun. Babanızın şantajına boyun eğmekten başka çarem yok. Ne ekersen onu biçersin... Ama bilmiş olun, birbirimizi ayda, yılda bir göreceğiz, belki de hiç görmeyeceğiz.
- Colette** - (Sevinçle) Yaşasın!
- Christian** - Anlamadım?
- Colette** - Evlenmek istiyorsam serbest kalmak için, anamın babamın baskısından kurtulmak için istiyorum.
- Christian** - Evlenirsek serbest kalacağınızı sanıyorsunuz. Benim nasıl bir adam olduğumu

anlamadınız demek. Sizi gece gündüz eve hapsedeceğim.

Bir adım attırmayacağım dışarı.

Colette

- O kadar mı kıskançsınız?

Christian

- Gözüm karırsa adam bile öldürürüm.

Colette

- Aman ne güzel!

Christian

- Çok mu hoşunuza gitti?

Colette

- Bayıldım.

Christian

- Sizi öldürmeyeceğimi nereden biliyorsunuz?

Colette

- Ah, bittim.

Christian

- (Hayretle) Babanızın hakkı varmış. Aklımın ikimize de yetmesi gerekecek... Dinleyin. Anladığıma göre isteğiniz evlenmek. Sadece evlenmek. Kimle olursa olsun.

Colette

- Yakışıklı biriyle olursa daha iyi olur tabii.

Christian

- Öyleyse ben pek işinize gelmem.

Colette

- Aldırmayın, sizden beteri de var.

Christian

- (Alınır) Teşekkür ederim. (Kapı çalınır)

Colette

- Affedersiniz... Kapı çalınıyor... Hizmetçimiz gitti... Kapıyı açmak bana düştü...

Christian

- Buyurun... (Yalnız kalınca) Bir bu eksikti... (Colette çıkar)

Philippe

- (Dışarıdan) Kusura bakmayın geç kaldım... (Colette'le beraber içeri girer. Tam bir atlettir.)

Colette

- Zarar yok... Babam bir yere gitmedi. Evde. (Christian'a) Babamın masajcısı... (Philippe'e) Geldiğinizi haber vereyim.

Christian

- Bir dakika. Bence babanız şu sırada masaj yaptırmaya o kadar hevesli değildir. Bense böyle bir atlele ahbaplık etmekten büyük zevk duyacağım. (Philippe'e) Kendimi tanıtayım: Barnier müessesinin ticaret müdürü.

- Philippe** - Memnun oldum. Ben de Philippe Dubois. (Christian'ın elini sıkar. Fakat o kadar kuvvetli sıkar ki Christian'ın canı acıdığı bellidir.)
- Christian** - Bu ne zorlu eller!.. Kim bilir neyin şampiyonusunuz.
- Philippe** - Disk. (Tarifini yapar)
- Christian** - Anladım... Atıyorsunuz.
- Philippe** - Atarım.
- Christian** - Tutturduktan sonra sorun yok. Her zaman kolay değil de.
- Philippe** - Siz tutturamadınız mı?
- Christian** - (Adeta kendi kendine) Bu sefer olmadı... (Sonra) Kim bilir kadınlar nasıl hayrandır size...
- Philippe** - (Mütevazı) Bilmem...
- Christian** - Üstelik çok kıskançsınız gibi geliyor bana.
- Philippe** - Oldukça.
- Christian** - Gerektiğinde kadın uğruna katil bile olabilirsiniz?
- Philippe** - Olurum.
- Christian** - Bazı kadınlar bayılır böylesine. Ne mutlu size!
- Philippe** - Yani? Ne demek istiyorsunuz?
- Christian** - (Çok saf) Hiç... Yalnız sizden bir şey rica edebilir miyim? Ev sahibiyle önemli bir şey konuşmamız gerekiyor... Birkaç dakika için yandaki odaya geçebilir misiniz?
- Philippe** - Geçerim ama... Uzun sürmez değil mi? Başka yerde işim var da...
- Christian** - Sürmez, sürmez... (Sırtına vurur) Tebrik erdim... Aslan gibi... (Yandaki odaya iterek sokar, sonra Colette'e) Böyle yakışıklısı da az bulunur.
- Colette** - Evet, fena değil.
- Christian** - Ne demek fena değil. Üstelik zeki.
- Colette** - Öyle gibi...

- Christian** - Bir genç kız olsaydım ve onunla kendim arasında bir kıyaslama yapsaydım, düşünmeden seçerdim çocuğu.
- Colette** - Ben de.
- Christian** - Öyleyse neden benden vazgeçip onunla evlenmiyorsunuz?
- Colette** - Kimi istediğimi soran olmadı ki...
- Christian** - Öyleyse fırsat bu fırsat. Hemen babanıza haber verin ötekini istiyorum diyin.
- Colette** - Utanırım. Siz söyleyin.
- Christian** - Siz rafzı olduktan sonra. (Sağ ikinci plana seslenir) Mösyö Barnier, bizim konuşmamız bitti... (Colette'e) Demiri tavında dövmek gerek. (Colette'i çok samimi bir şekilde iki omzundan tutarak) Bakın ne güzel kızsınız. Ne yapacaksınız benim gibi sünepe herifi...
- Barnier** - (Girer. Bavul elindedir) Bravo! Demek anlaştınız?
- Christian** - Evet. Anlaştık. Kızınızın kalbinin derinliklerine girerek en gizli duygularını öğrendim.
- Barnier** - Çok güzel
- Christian** - Az kalsın büyük bir cinayet işliyormuşuz.
- Barnier** - Cinayet mi? O da nesi?
- Christian** - Evet, evet... Çok büyük bir cinayet. Neden dersiniz kızınız delicesine aşıkmiş. (Colette'e) Öyle değil mi?
- Colette** - O kadar da değil.
- Christian** - Yok, yok... Hem de kime, biliyor musunuz? Masajcınıza.
- Barnier** - Daha neler o sersem herife mi?
- Christian** - Aman yavaş. Çocukcağz içeriki odada. Kızınız "Madem ki evlenmek zorundayım, hiç olmazsa sevdiğim adamla evleneyim" diyor.
- Barnier** - (Colette'e) Sahi mi?
- Colette** - Evet... Öyle diyorum... Evlendikten sonra....

- Christian** - (Keser, çok ciddi) Ben onun tipi değilmişim.
- Barnier** - İyi ama bu durumda bütün planlarım altüst oldu demek. (Christian uyurma öksürüğünü zor tutar gibi yapar) Ne oluyorsun?
- Christian** - (Zahmetle konuşur gibi yaparak) Ciğerlerim...
- Barnier** - Ne olmuş ciğerlerine?
- Christian** - Tüber... (Çekinir gibi) Tüber... (Söyleyemez)
- Barnier** - (Tamamlar) ...küloz mu?
- Christian** - Küloz...
- Barnier** - Deme? Ben senin hasta olduğunu bilmiyordum.
- Christian** - Nereden bileceksiniz? Kimseye söyleyip rahatsız etmek istemem.
- Barnier** - Geçmiş olsun... Ama üzme kendini. Tıp son zamanlarda çok ilerledi. Böyle hastalıkları kolayca iyi ediyorlar.
- Christian** - Nerede ben de o talih!.. Her şeyi yaptık, her şeyi denedik, bana mısın demedi. Benimki zorlu cinsindenmiş... Neyse beni bırakalım da içerideki delikanlıyı konuşalım.
- Barnier** - Doğrusu kızımın ben seninle evlenmesini isterdim. (Christian'da yeni bir öksürük nöbeti) Peki, öyle olsun. Bu halde güvey girilmez dostum, hastaneye girilir. Olmuşun kötüsü olmaz derler. Onun için de sen de git, şu benim masajcıyla konuş da onunla anlaşalım.
- Christian** - Olmaz bu iş babaya düşer.
- Barnier** - Babalara da ne çok iş düşüyormuş...
- Christian** - Ben de sizleri artık daha fazla rahatsız etmeyim... Deminki kağıdı lütfedin de gideyim. (Öksürükler)
- Barnier** - Dur bakalım, dur. İşi gürültüye getirmeyelim. Ya ötekiyle anlaşamazsak? Hiç olmazsa sen elimizin altında bulun.
- Christian** - Yedek koca adayı olarak mı?

- Barnier** - Ne yaparsın... Onunki şimdi denizde balık pazarlığı. Kızım oğlanı seviyormuş. Bakalım o ne sularda? Değil mi ya? İyisi mi sen öğleden sonra bir daha uğra. İşler yoluna girdiyse kağıdını alırsın. Kağıdı alırken de öteki hesapları bir yoluna koyarsın.
- Christian** - Ya... Bir de o var. Bana yol vereceksiniz. Fakat ben nankör bir adam değilim, gider ayal size mali durum hakkında bilgi vermezsem kendimi suçlu sayarım. Kısacası durum hiç de parlak değil.
- Barnier** - Ya?
- Christian** - Fazla kötümser olmayım ama Barnier müessesesi çok nazik bir surumda. Hatta biraz daha ileri giderek diyebilirim ki, tehlikede.
- Barnier** - Ya?
- Christian** - Şimdiye kadar idare ettik. Ama bundan sonrası için acele bazı kararlar almazsak bunun sonu iflasa kadar gidebilir.
- Barnier** - Ne diyorsun? (Sonra) Bana bak, demin belki biraz fazla heyecana kapıldım. Seninle şöyle baş başa versek, durumu gözden geçiresek... Sen de kendini yine eskisi gibi müessenin yetkili bir memuru sayıp uygun gördüğün önlemleri söyleyen.
- Christian** - Söylemesine söyleyeyim... ama her şeyden önce bazı kağıtların imzalanıp vakit kaybetmeden maliye'ye gitmesi gerek
- Barnier** - Kolay... Sen biraz sonra uğra...
- Christian** - Birkaç dakikalık iş. Siz imzalayın, ben doğru yazıhaneye götürürüm. (Cebinden bazı kağıtlar çıkartıp Barnier'e gösterir.) Bu, EFCA hesaplarının deblokajı için dilekçe... (Cebinden çıkardığı mürekkepli kalemi Barnier'e verir. Barnier imzalamak için oturur.) Şurayı imzalayacaksınız.

Bunlar da ihracat primi almak için yaptığımız müracaat ile ilgili. (Barnier bir sürü kağıt imzalar. Christian'ın her cebinden kağıtlar çıkmaktadır.) Bunlar gümrük beyannameleri...

- Barnier** - Daha çok var mı?
- Christian** - İki tane daha var. Buraya "Görüldü ve tasdik olundu" diyeceksiniz.
- Barnier** - (Yazarak) Görüldü... ve tasdik olundu...
- Christian** - (Kağıtları alarak) Tamam şimdi dosdoğru yazıhaneye gidiyorum.
- Barnier** - İşleri bitirir bitirmez tekrar buraya gel. Bana rapor ver.
- Christian** - Merak etmeyin. (Colette'e) Allah'a ısmarladık. Tekrar tekrar tebrik ederim. (Çıkar)
- Barnier** - (Kızına) Onunla evlenmediğine yazık ettin. vÇok şirin çocuktü.
- Colette** - Öteki daha şirin.
- Barnier** - O kadarını bilemem... Neyse, haydi şimdi odana git. Ben de delikanlıyı kandırmaya çalışayım. (Barnier yandaki kapıyı açar.) Gel bakalım.
- Philippe** - Geciktim. Özür dilerim.
- Barnier** - Aldırma... Zaten çok işim vardı.
- Philippe** - Nasılsınız? (Barnier'in elini kuvvetle sıkar.)
- Barnier** - (Eli acımıştır.) İyiyim... Çok iyi... Sen nasılsın?
- Philippe** - Ben de iyiyim... (Ceketini çıkartarak) Karın adaleleriniz işlettiniz mi? (Barnier'in karnına vurur)
- Barnier** - (Zıplar) Ay! Pek vakit bulamadım.
- Philippe** - Belli... Biraz yağlanmış gibisiniz. Tartıldınız mı?
- Barnier** - Hayır.
- Philippe** - Hata etmişsiniz.
- Barnier** - Bırak şimdi bunları... Sana birkaç çift lafın var.

- Philippe** - (Barnier'in kravatını çıkartarak) Dinliyorum.
- Barnier** - Bir viski içer misin?
- Philippe** - İçki kullanmam.
- Barnier** - Kahve?
- Philippe** - Elim sürmem. Çarpıntı yapar.
- Barnier** - Limonata?
- Philippe** - Mümkünse bir bardak süt.
- Barnier** - Peki. Biraz sonra getirtirim. Şimdi beni dinle. (Oturtur, kendi de oturur.) Çok nazik bir durum karşısındayım.
- Philippe** - Yine kulunç mu oldunuz? Biraz masaj... Hemen geçer. Kanepeye uzanın kanepeye.
- Barnier** - Öyle olsun... Hem yapalım hem konuşalım. (Gömleğini çıkartır kanepeye uzanır.)
- Philippe** - Şöyle dönün. (Masaj yapmaya başlar)
- Barnier** - Ay!.. Yavaş ol biraz.
- Philippe** - Canınız da pek tatlı.
- Barnier** - Senin de elin pek sert. (Bu sırada Bernadette girer. Çok şıklaşmıştır. elinde mücevherli bavula benzeyen bir bavul vardır.)
- Barnier** - (Görmediği için) Kim geldi?
- Bernadette** - Affedersiniz efendim.
- Barnier** - Sen hala burada mısın?
- Bernadette** - Odamdaydım. Eşyayı topladım.
- Barnier** - Gözüm görmesin seni.
- Bernadette** - Zengin karısı da olsam aylığımı almadan şurdan şuraya gitmem.
- Barnier** - Neymiş alacağın.
- Bernadette** - Bugün ayın on beşi. Demek yarım aylık alacağım var: 1235 frank. Gördünüz ya. 1 frank fazla istemedim Çok

şükür paranıza kalmadım. Buradan dosdoğru İtalya'ya
uçacağız.

Barnier

- Uzatma lafı ceketimin cebinden cüzdanımı ver.

Bernadette

- (Elindeki bavulu bırakır, cüzdanı verir.)

Barnier

- (İçinden bir miktar para çıkartarak) Al şu 1500'ü. Üstü
senin olsun. Düğün hediyesi. Bonservis için karımla konuş.

Bernadette

- Bonservise ihtiyacım yok. Tam 4 tane hizmetçim olacak.

Barnier

- Allah kolaylık versin öyleyse.

Bernadette

- Madam da Allah'a ısmarladık diyeyim. Şatoma
bekleriz... Bye bye. (Bavulu bırakarak çıkar)

Philippe

- Bu hizmetçi konusu da başa bela.

Barnier

- Sonra!

Philippe

- Evleniyor mu?

Barnier

- Öyleymiş.. Ha, evlenmek dedin de aklıma geldi. Seninle
çok önemli bir şey konuşmak istiyorum. Bir evlenme
hakkında.

Philippe

- (Yavaş sesle konuşarak) Benimle? Evlenme hakkında?

Barnier

- Evet. (Sonra yüksek sesle konuşarak) kuzum, ne diye
böyle yavaş sesle konuşuyorsun? Evlenmek ayıp mı?

Philippe

- (Yüksek sesle) Yoo... Kızıl saçlı kadından
bahsedeceksiniz sandım da.

Barnier

- (Şaşırır) Hangi kızıl saçlı kadın?

Philippe

- (Hala yüksek sesle) Hani sizi şu beraber gördüğümle. Adı
Florence mıydı neydi?

Barnier

- (Korku ile karısının odasına bakarak) Yavaş kuzum. Sana
yavaş konuş demiyor muyum? (Philippe bir şey söylemek
için ağzını açar. Hayret içindedir. Masaja devam eder.
Barnier bağırır.) Yavaş dedik!

Philippe

- (Tamamen şaşkın, yavaşça) Ağzımı açmadım.

Barnier

- Hem yavaş konuş, hem yavaş masaj yap.

- Philippe** - (Yavaşça) Böyle mi?
- Barnier** - (Gülmeye başlar. Çünkü gıdıklanmıştır.) Evet... Böyle daha iyi. Şimdi söyle bakalım. Çocuk sever misin? (Philippe yavaşça kulağına bir şey söyler) Nasıl? (Philippe yavaşça kulağına bir şey söyler) Nefret mi edersin? (Philippe başıyla evet der.) Eyvah! Neden nefret edersin? Sevmiyorsun demek? (Philippe başıyla hayır işareti yapar.) Evet mi hayır mı? (Philippe başıyla evet der.) Çocuğun olsun istemez misin? (Philippe başıyla evet der.) (Bernadette bu sırada Mme. Barnier'nin odasından çıkar. Elinde yanlışlıkla eradan aldığı mücevher bavulu vardır.)
- Bernadette** - Madama Allah'a ismarladık dedim. Kendisini düğünümün çağırdım.
- Barnier** - Şimdi başların düğününe. Rahat bırak bizi, önemli bir şey konuşuyoruz.
- Bernadette** - Gittim, gittim. (Kendi bavulunu fark etmeden mücevher bavuluyla çıkar)
- Barnier** - Evet, ne diyorduk? Demek çocuğun olsun istersin? (Philippe başıyla evet der.) Şu halde? (Philippe yavaşça kulağına bir şey söyler) Olmaz mı? Neden? (Philippe yavaşça kulağına bir şey söyler) 18 yaşındayken kabakulak mı oldun? (Philippe başıyla evet der.) Ne çıkar bundan? (Philippe kollarıyla çaresizlik ifade eden bir jest yapar. "Olmuyor" gibi) Ha şimdi anladım. Olmuyor demek? Buna üzülüyor musun? (Philippe başıyla evet der.) Buna belki bir çare buluruz... Ben de seninle kızım hakkında konuşacaktım.
- Philippe** - Nesi var? Hasta mı?
- Barnier** - Yok canım. Sadece evlenmek istiyor.
- Philippe** - Tebrik ederim... Kiminle?

- Barnier** - Seninle.
- Philippe** - Benimle mi? Daha neler... (O sırada Mme. Barnier içeri girer. Colette de peşinden)
- Mme. Barnier** - Kuzum bu kızın dediği doğru mu? Christian'la araları bozulmuş.
- Barnier** - Florence... Şey H elene... Ay dilim doladı, Germaine diyecektim. Germaine, rica ederim, bu işlere burnunu sokma. Bırak ben yoluna koyayım.
- Philippe** - Günaydın madam. (Elini sıkar)
- Mme. Barnier** - Ay! (Elini yoklar) Amma da kuvvetlisiniz!.. Tam erkek.
- Barnier** - Evet... Şey... Bunu sonra konuşuruz...
- Mme. Barnier** - (Tekrar süzerek) Kılık kıyafeti de yerinde...
- Colette** - Hele vücudu...
- Barnier** - Ya!.. (Philippe'e soyun da görsünler)
- Philippe** - Ben mi?
- Barnier** - Tabi sen.
- Philippe** - Büsbütün m ?
- Mme. Barnier** - Şimdilik gömlek yeter... (Colette'e) Şimdi de bununla mı evleneceksin? (Bu sırada Philippe s ylelenenini yapmakla meşguldür. Mme. Barnier ve Colette hayranlık sesleri çıkartırlar.)
- Mme. Barnier** - Şöyle d n n bakalım... Biraz yürüyün... (Philippe atlet dergilerindeki gibi adelerini şişirerek gösteri yapar.)
- Barnier** - Nasıl? Demedim mi?
- Mme. Barnier** - (Kocasına yavaşça) Konuyu  ıtlattın mı?
- Barnier** - (Aynı) Tam lafı oraya getirmiştım. Sen girdin içeri. Şimdi git de tamamlayım.
- Mme. Barnier** - (Aynı) Ama sakın kaş yapayım derken göz  ıkartma.
- Barnier** - (Aynı) Laf mı bu dediğin? Damat seçmekte nasıl becerikliyim bilirsin. Haydi... (İki kadını kapıya doğru iter)

Yalnız kalınca kendi kendine.) Kim derdi ki kızım şoförümle sevişip, katibimle sözleşip masajcımla evlenecek... (Sonra Philippe yüksek sesle) Yeter artık giyin. (Gömleği uzatır.) (Philippe giyinirken) Kızımı nasıl buldun?

Philippe

- Sırt adalelerini biraz işlemesi lazım.

Barnier

- Sırtını bırak şimdi. Kıza evlenirken esası bir drohama vereceğim.

Philippe

- Ya? Çok iyi edersiniz...

Barnier

- Senin güntün birinde gerçekleşmesini istediğin büyük bir tasarı yok mu?

Philippe

- Var tabi. Olmaz olur mu? Küçük bir jimnastik salonu, hatta bir sauna açmak isterim.

Barnier

- Tamam. Benim kızıma vereceğim parayla sauna değil, kaplıca bile açılır.

Philippe

- Ne diyorsunuz?

Barnier

- Tabi... (Bernadette'nin getirdiği bavulu görünce bir an durular, sonra) Kim getirdi bunu buraya?

Philippe

- Bilmem görmedim.

Barnier

- Çok tuhaf. demin buraya gelirken bu var mıydı elimde?

Philippe

- Dikkat ettim.

Barnier

- Öyleyse şimdi dikkat et... Gör bunu. Bununla han da yapılır, hamam da. (Philippe'nin hayretle açılan gözleri önünde bavulu masanın üstüne koyar) Ne duruyorsun, aç!

Philippe

- (Tereddütle bavulu açar, içinden çıkardığı bir sutyeni göstererek) Bununla mı?

Barnier

- O da ne?

Philippe

- Yanılmıyorsam bir kadın... şeyi...

- Barnier** - (Telaşla içini karıştırır, Bernadette'e ait başka bir iç çamaşırı çıkartarak) Aman yarabbi! Bu Bernadette'in bavulu. (Çılginca etrafına bakınır)
- Philippe** - Bernadette mi? Bu da yenisi mi?
- Barnier** - Yok canım, demin kovduğum hizmetçi! Giderken bavulunu götürmedi mi?
- Philippe** - Bilmem buna benzer bir şey vardı ama...
- Barnier** - Eyvah! Kendi bavulu diye benimkini götürdü. Gitti o milyonlar, gitti o sersem evine.
- Philippe** - Kim o sersem?
- Barnier** - Kim olacak? Kızımın eski nişanlısının babası.
- Philippe** - Kızınız nişanlı mıydı?
- Barnier** - Ashında değildi Oscar'ı tercih etti.
- Philippe** - Oscar da kim?
- Barnier** - Şoförüm. Şimdi de savaşa'a gönüllü gitmiş.
- Philippe** - Savaş'a mı?
- Barnier** - Oysa bu sırada memurlarımdan biri, kızım sandığı bir kızla evlenebilmek için benden milyonlar çalmakla meşgulmüş. (Philippe'e yaklaşır. Philippe karşısındakini deli sanarak korku ile uzaklaştırır.) Şimdi de hizmetçim mücevherleri alıp götürmüş. Bu durumda seni kendime neden damat seçtiğimi anladın mı? (O sırada Mme. Barnier ile Colette girerler. Ellerinde bir tepsi ile viski vardır.)
- Mme. Barnier** - (Philippe'e) Biz kızımınla anlaştık. Size karşı beslediği samimi duyguları bir bir anlattı. Umarım siz de kocamla anlaştınız?
- Philippe** - Doğrusunu isterseniz ne diyeceğimi şaşurdım...
- Mme. Barnier** - Öyle olur. İlk zamanlar heyecandan insanın dili tutulur. Kocam da öyleydi... Bakın Colette bu mutlu günü kutlamak için size viski getirdi. (Şişeden bardağa viski

koyar, fakat üstüne soda ilave edinceye kadar Philippe bardağı bir dikişte bitirir.) Bu ne acele.

Barnier

- Sevinçtendir karıcığım, sevinçten...

Mme. Barnier

- Damadımız da azlardan değil. Haydi bir kadeh daha. Ama acele etmeyin, hep beraber... (Kocasının kadehine de doldurur.) Sevgilim nişanlandığımız günü hatırlar mısın? Sen de nasıl heyecanlıydın...

Barnier

- Sonra başıma gelecekler içime doğmuş demek. (İçerler, Philippe yine hepsini bir defada bitirir. Kapı çalınır)

Mme. Barnier

- Kapı çalındı. (Colette'e) Bak bakalım, kim geldi. (Sonra Philippe'e) Kusura bakmayın hizmetçisiz kaldık da...

Colette

- (Dışarıdan sevinçle) Oscar!

Oscar

- (Aynı) Hayatım!

Mme. Barnier

- (Kocasına) Oscar mı? Hani savaşa mı ne, bir yere gitmişti?.. A yoo! Durum tamamıyla değişti. Verin bakalım şu kadehi. Hem sizi burada görmesin. (Sol ikinci plandaki kapının tokmağını tutar.) Haydi siz bu odaya. (Kocasına) Ne duruyorsun kaldır bu adamı şuradan

Barnier

- Yürü delikanlı, yürü. Şimdilik senin vazifen bitti. İşte yeniden başlayacağız. (Karı koca Philippe'i içeri tıklarlar.

Mme. Barnier

- Sana gelince, aklını başına topla da Oscar'la şoförümüz gibi konuşma. Torununun babasıdır unutma.

Colette

- (Girerek) Anne, bak kim gelmiş. (Oscar peşinden görünür)

Mme. Barnier

- (Kollarını açarak) Oscar! Gel evladım gel! (Öper) Ne kadar sevdiğimi bilemezsin. Buyur, otur. Bizi epey üzdün. Kocacığım, Oscar'a hoş geldin desene.

Barnier

- (Elini uzatarak) Hoş geldin delikanlı.

Mme. Barnier

- Anlat bakalım görmeyeli neler oldu? Neler yaptınız? Seni gidi sır küpü seni...

- Oscar** - Matmazel Colette...
- Mme. Barnier** - (Gayet kibar) Ne demek matmazel Colette? Sadece Colette diyeceksin artık.
- Oscar** - Mösyö bana yol verince.
- Mme. Barnier** - Ne demek "yol verince"? Şaka idi, şaka. (Barnier'ye) öyle değil mi kocacığım.
- Barnier** - Tabi... Şaka idi.
- Oscar** - Bense şaka olduğunu bilmediğimden...
- Mme. Barnier** - Hiç olur mu? Böyle şeyi nasıl getirirsin aklına?
- Barnier** - Demek şaka olduğunu anlamayınca sen de dosdoğru gittin, gönüllü yazılmaya.
- Oscar** - Evet, mösyö.
- Barnier** - Mösyö mü? Öyle resmi konuşma bir daha benimle. Sadece Bertrand de.
- Oscar** - Peki mösyö. Marsilya'ya geçtim. Orada sağlık muayenesi yaptılar. Bunun sonucu beni çürüğe çıkardılar.
- Mme. Barnier** - Aman ne iyi, ne iyi... .
- Barnier** - (Kuşkulu) Şimdi çürük müsün sen ?
- Oscar** - Hayır ama... Affedersiniz... düztabanmışım.
- Mme. Barnier** - Düztaban mı? Ah ne hoş! İşittin mi kocacığım, Damadımız Oscar'cık düztabanmış.
- Barnier** - Düztaban olacağına kabakulak geçirseydi başımıza bunca iş gelmezdi.
- Mme. Barnier** - O da nasıl söz. (Oscar'a) Ona aldurmamalı. Hep böyle şakalar yapar. (Barnier'ye) Haydi biz gidelim de gençleri baş başa bırakalım. Kim bir birlerine söyleyecek neleri vardır... Nişanlılık zamanımızı hatırlar mısın ?.. Ben de durmadan gevezelik ediyorum. Kızım; Lazım olursa bizi çağırırsın. (Kocasıyla soldan çıkar.)
- Collete** - Sevgilim... (Sarılır)

- Oscar** - Bir tanem... (Öper)
- Collete** - Beni büsbütün bıraktın sanıyordum.
- Oscar** - Bende beni sevmediğine inanmıştım.
- Collete** - Artık geldin ya... Sorun kalmadı.
- Oscar** - Annenle baban neden beni bu kadar iyi karşıladılar.
- Collete** - Bizi evlendirsinler diye "Çocuğumuz olacak" dedim.
- Oscar** - Eyvah! Beni ahlaksızın biri sanacaklar.
- Collete** - Öyle.
- Oscar** - Oysa ben sana nasıl saygılı davrandım.
- Collete** - Aldırma. Razi oldular ya, sen ona bak.
- Oscar** - Sahi mi?
- Collete** - Tabii ya.
- Oscar** - Güzelim!
- Collete** - Tatlım! (Kucaklaşırlar. Oscar sırada kapı açılır ve Philippe görünür. Sendelemektedir... Gençleri görünce)
- Philippe** - Bu kadarı da olmaz artık. (Oscar'ı yakaladığı gibi dışarı atar.)
- Collete** - Alçak! (Hırsıyla ona vurmak ister. Tam yumruğunu sallayacağı sırada Philippe eğilir, yumruk boşa gider. Collete düşecek gibi olur. Philippe yakalar ve zorla öper. O sırada Barnier ile karısı girerler. Philippe'i arkasından gördükleri için tanımazlar)
- Mme. Barnier** - Ah, aşk ne güzel şey ! Hatırlıyor musun kocacığım? (Philippe dönünce Mme. Barnier bir çığlık atar) Bu da nerden çıktı ?
- Barnier** - Sahi... Oscar nereye gitti ?
- Philippe** - (İyiden iyiye sarhoştur, Barnier'in yakasına yapışır) Bavulunda çocuk bulununca savaşa gönüllü yazılan hizmetçinin mücevherini yuttu.
- Barnier** - Bırak yakamı... Neler saçmalıyorsun ?..

- Philippe** - Paran da pulun da senin olsun ! (Hizmetçinin bavulunu alır, Barnier'in başına geçirerek çıkar.)
Sahnedeki Collete'le Bernadette vardır.
- Collete** - (Konuşmaya devamla) Ya... Meğer düz tabanmış.
- Bernadette** - Olsun... sizde tabanına bakmayı verin.
- Collete** - Öyle ya... Tabanından bana ne.
- Bernadette** - (Teyitle) Sevgilerinize kavuştunuz ya.
- Collete** - Üstelik aklıma getirdiğin hile sayesinde yakında evlenebileceğim. Bu bakımdan sana ne kadar teşekkür etsem azdır.
- Bernadette** - Teşekkür edilecek bir şey yok. Ben gideyim. Babanızla yüz yüze gelmek istemiyorum... Zaten buraya sadece onun bavulunu bırakıp kendiminkini almak için geldim.
- Collete** - (Bernadette'in yanındaki bavulu göstererek) Bu mu ?
- Bernadette** - Evet, bu... Tekrar tekrar tebrikler... Allah'a ısmarladık.
- Collete** - Güle güle .
- Bernadette** - Şansınız açık olsun.
- Collete** - Senin de. (Kapıya doğru yürür)
- Bernadette** - Rahatsız olmayın... yolu biliyorum.
- Collete** - Olmaz... Sen şimdi konuk sayılırsın. (İkisi de çıkarlar)
- Barnier** - (Odasından öfkeyle çıkarak) Bavulumu kaldıran sersemi bir elime geçirirsem gösteririm ona. (Bu sırada telefonu çevirmişti) Allo! Honore de la Butiniere mi? Ben Barnier. Günaydın dostum, nasılsınız ?.. Bende şöyle böyle... Evet. Nişanlanmışsınız diye işitim, tebrik ederim... Çok mükemmel kızdır... Zeki, zarif, kibar... Nişanlımız şimdi oralarda mı ? Şey için... şey için sordum... Buradan giderken yanlışlıkla bana ait bir bavulu almış ta... Evet, benimkini almış, kendisininkini bırakmış... Evet. Şoförünüzle hemen gönderirseniz memnun olurum. Bende

- sizinkini yollarım. Teşekkür ederim... Görüşelim...
(Telefonu kapar) Sersem budala ...
- Collete** - (Girer) Babacığım, senin Christian Martin geldi.
(Christian girer, Collete sol ikinci plandan çıkar)
- Christian** - (Üzgün, sol ikinci plandan gelir) Günaydın.
- Barnier** - Ne haber?... Şu ihracat sorununu yoluna koyabildin mi?
- Christian** - Hiçbir şeyle uğraşacak halim yok.
- Barnier** - Neden?
- Christian** - Mahvoldum.
- Barnier** - Deme?
- Christian** - Felaketimin tek sorumlusu da sizsiniz.
- Barnier** - Ben mi? Sebep?
- Christian** - Jacqueline kayıp... Hiçbir yerde bulamadım.
- Barnier** - Korkma, nasıl olsa bulursun.
- Christian** - Nasıl bulurum ? Ben onu sizin kızınız biliyordum. Ne asıl adını biliyorum, ne de adresini.
- Barnier** - Bak bu doğru.
- Christian** - Bence artık hayatın manası kalmadı.
- Barnier** - O kadar çabuk bırakma kendini.
- Christian** - Sizden bir şey rica edebilir miyim?
- Barnier** - Ne gibi?
- Christian** - Bavulumu geri verir misiniz?
- Barnier** - Mücevher bavulu mu?
- Christian** - Evet. Beni çok sevindirmiş olursunuz.
- Barnier** - Sen aklını oynattın galiba ?
- Christian** - Bilseniz ne kadar dertliyim...
- Barnier** - Ne yapalım... Bulursun elbette bir çaresini.
- Christian** - Sonra başka bir üzüntüm daha var.
- Barnier** - Onun da mı ucu bana dokunuyor ?
- Christian** - Evet... Size bir itirafta bulunmam gerek.

- Barnier** - Yine mi? Dur, önce bir oturayım... Bu gidişle yüreğime inmezse iyidir. (Oturur) Söyle bakalım, dinliyorum.
- Christian** - (Çok canı sıkılmış) Sizden 40 milyon frank kadar bir şey aşurdım.
- Barnier** - Onu biliyoruz. Bir cahillik ettin ama sonra aldığını geri verdin sayılır. Artık üzerinde durmayalım.
- Christian** - Özür dilerim, ondan başka 40 milyon daha aşurdum da...
- Barnier** - (Yerinden fırlar) Ne?.. Yok, olmaz öyle şey, olmaz öyle şey... Mahsus yüreğime insin diye söylüyorsun.
- Christian** - Oturun rica ederim... Ne diye yüreğinize indirmek isteyim? Ben alacağımı aldım. Mirasımızdan bir beklediğim yok ki.
- Barnier** - (Perişan, oturur) O da doğru ya...
- Christian** - Tabii doğru... Hem bu seferki 40 milyonu sahiden çaldım. Para olarak bankadan, kasadan, her bulduğum yerden... (Barnier telefona koşar)
- Ne yapıyorsunuz ?
- Barnier** - (Numarayı ararken) Polise haber vereceğim.
- Christian** - Durun, hepsini anlatayım da ondan sonra haber verin... Kendi iyiliğiniz için söylüyorum.
- Barnier** - (İnanarak) Bir bakıma doğru... Polise kolaylık olur. Anlat bakalım, nasıl yaptın bunu?
- Christian** - Demin size bir takım kağıtlar imzalatmıştım ya ...
- Barnier** - (Merakla) Evet ?
- Christian** - İşte bu ara el çabukluğu ile, şöyle üst kısmını kıvrılarak boş bir kağıdı da imzalattım... (Cebinden bir kağıt çıkararak nasıl yaptığını gösterir) Sonra kendi el yazınızla "Görölmüş ve tasdik olunmuştur" diye bir not da eklettim.
- Barnier** - Biliyorum... Bayılacağım... Çabuk ol !

- Christian** - Baş üstüne. (Süratle) Ona sonra gittim, kağıdın üst kısmı bana her çeşit yetki verir şeklinde doldurdum. (Barnier telefona koşar) Ne yapıyorsunuz ?
- Barnier** - (Çok samimi) Polise haber vereceğim.
- Christian** - (O da çok samimi) Kuzum, bırakın da sözümü bitireyim.
- Barnier** - (Gelip yerine oturur) Öyleyse kesmeden anlat.
- Christian** - Bu kağıtla dosdoğru bankaya gittim. Cüzdanınızda ki bütün senetleri kırdurdum. Buna mevcut kredinizle açık krediyi de ekledim. Hesabınız büsbütün kapanmasın diye küsuratı bırakarak hesabınızdaki paralarla beraber 32.814.000 frank çektim.
- Barnier** - Banka sana bu kadar parayı sorup sual etmeden nasıl ödedi?
- Christian** - Biliyorsunuz son zamanlarda bütün banka işlerinizle ben uğraşıyordum. Böylelikle müdürle iyiden iyiye dost olmuştuk. Adam biraz şaşırды, ama sonra "Mösyö Barnier'den her şey umulur" dedi... Sonrada eliyle... (Christian elini başına götürerek deli anlamına gelir şeklinde oynatır.) ... yaptı.
- Barnier** - Demek müdür (Hareketi tekrarlar) böyle yaptı ha ?
- Christian** - Evet.
- Barnier** - (Kalkarak) Merak etmesin, onunda hakkından gelirim.
- Christian** - Telefona koşmadan izin verinde hikayemi bitireyim.
- Barnier** - (Büyük bir hayretle) Daha bitmedi mi ?
- Christian** - Hayır. Bankadan çıkınca yazıhaneye, oradan da fabrikaya uğradım, kasa mevcudunu gözden geçirdim.
- Barnier** - Görürsün günün birinde darağacını boylayacaksın.
- Christian** - Bu gün ayın on beşi. Yani memurlarla işçilerin ödeme günü. Bu yüzden kasada şöyle 8 milyon vardı. onu da aldım.

- Barnier** - O kadar mı?
- Christian** - (Boynunu bükerek) Ne yaparsınız kısmet o kadarmış.
- Barnier** - (Büyük bir sabırla) o kadar mı? dediğim, hikayen o kadar mı? Polise telefon edebilir miyim artık ?
- Christian** - Zâhmet etmeyin. Ben daha önce yaptım lazım geleni.
- Barnier** - Çok şükür... aklın başına geldi demek ?
- Christian** - (Cebinden bir kağıt çıkararak) İşte polise yazdığım ihbar mektubunun kopyası.
- Barnier** - (Mektubu alır, gözlüğünü takar tekrar okumaya başlar)
"Sayın bay komiser, Barnier müessesesinin patronu bay Barnier , gerek bankada, gerek müessese kasasında bulunan bütün paraların kendi hesabına çekilmesini emretmiş bulunmaktadır..." (Barnier kendini tutamayarak haykırır)
Gözün kör olsun, soysuz herif !
- Christian** - Okuyun, okuyun... Alt tarafı daha enteresan.
- Barnier** - (Devam eder) "... Korkarız bu zat bütün nakit mevcudunu mücevherata tahvil edip bir bavula koyarak kaçmak niyetindedir." (Konuşarak) Şuna bak, ihbar mektubu değil, roman yazmış.
- Christian** - Demin "çalmak" Sözüünü kullanmakla bir yanlışlık yapmışım. Şimdi daha iyi anlıyorum. Aslında siz bana ait bir bavul çalmış oluyorsunuz. Ben de sadece hakkım olan bir şeyi geri almak istiyorum... Mektubun sonunda hoş bir kısım daha var; (Barnier'in elinden kağıdı alarak tamamlar)
"Bizce bunların sebebi, kendisinin son zamanlarda ruhi bir depresyon geçirmekte olmasıdır. Nitekim çeşitli vesilelerle söylediği bir birini tutmayan sözler de bunu doğrulamaktadır."
- Barnier** - Yani aklın sıra beni deli yerine koyacaksın?

- Christian** - (Gayet memnun şekilde gülümseyerek) Dinleyin, dinleyin... "Mösyö Barnier'in bir ruhi depresyon, bir sinir krizi geçirdiği besbelli. Bu durum karşısında vakit kaybetmeden harekete geçe bilmeniz için size haber vermeyi ödev bilir, derin saygılarımı sunarım. İmza. Barnier müessesesi ticaret müdürü Christian Martin." Tamam! Bitti... (Güler)
- Barnier** - Hayır. Bitmedi daha... Bitirmedin. Bak daha sağ salim duruyorum. İndiremedin yüreğime. Durumu olduğu gibi anlatsam sana değil, bana inanırlar.
- Christian** - Mücevherat bavulunu bulurlarsa sanmam ki size inansınlar. Polisin karşısına çıkıp ticaret işleri müdürüm. haberim olmadan benden 40 milyon aşırımı dediniz mi belki bir an inanacak gibi olurlar ama gerçeği söylediğinize değil, artık saçmalamaya başlayan bir deli olduğunuza.
- Barnier** - Deli sendin. Hem deli, hem hırsız. İspat ederim bunu onlara.
- Christian** - Edemezsiniz. Bir kere hesaplarınızda bir santim eksiklik, yanlışlık yok. Sonra olur şey mi? Sözüm ona kızınızı alabilmek için sahtekarlık etmişim, oysa o kız sizin kızınız değil de başkasının kızı imiş. Ben size içi mücevher dolusu bavul bırakmışım da siz bana farkında olmadan umumi vekaletname vermişsiniz... Yok falan olmuş, yok filan olmuş... Hadi canım siz de... Kim inanır bu masallara.
- Barnier** - (Telefona atılarak) Şimdi görürsün.
- Christian** - Bir dakika... Kendinize gelin... Bakın mektuba ne diyor... "Kendisi bir ruhi depresyon, bir sinir krizi geçirdiği besbelli..."
- Barnier** - (Numarayı çevirirken) Ben sana bir kriz geçirteyim de anla, nasıl oluyormuş... Allo! Polis komiserliği mi? Size

gönderilen mektupta ileri sürüldüğü gibi deli olmadığımı bildirmek için telefon ediyorum... Nasıl? Ben mi? Barnier Barnier. Brezilya'da yetişen Baobab ağacı özü ile yapılan tuvalet sabunları... Bir serserinin pençesine düştüm... Beni alabildiğine soyuyor. Neredeyse don-gömlek bırakacak. Üstelik de iftira ediyor. Efendim? Hayır, soymasının sebebi o dediğiniz şey değil, para hırsı... Canım bu nasıl laf? Kim dedi size soyundum diye para aldığımı... Hayır, deli değilim ama bu gidişle olmazsam şaşarım... Adresim mi? Susu sokak, 21 numara. Tabii; ayrıca resmen müracaat edeceğim. Teşekkür ederim... Güle güle... (Kapatır. Christian'a) Nasılmış?

Christian

- (Çok sakın) Bakın, size bir teklifim var. Yalnız zihninizi büsbütün karıştırmamak için yuvarlak hesap konuşalım. İleride yuvamı kurabilmek için mücevherler bana lazım. Bugünkü elmas piyasasının düşüklüğünü ve alışla satış arasındaki fiyat hesaplarsak yine 30 milyon tutar. Oysa banka hesabınızdan ve kasadan çekmek zorunda kaldığım para 40 milyon kadar. Öz malım saydığım bu mücevherleri geri verirseniz ben de size bu parayı olduğu gibi veririm.

Barnier

- Aradaki 5 milyon ne olacak ?

Christian

- Sevgilim, biricik hayatım Jacqueline'in kaybolmasından siz sorumlu olduğunuza göre, onu bulduğunuz gün bu 5 milyonu da geri veririm.

Barnier

- (Gözü Bernadette'in geri getirdiği bavula ilişir. Bunu Bernadette'in çamaşırlarının bulunduğu bavul sanmaktadır. Onun için yüzü güler) Dur bir düşüneyim... (Düşünür gibi yapar) Peki, parayı getir, bavulu al.

Christian

- Daha bitmedi...

- Barnier** - Şimdi bayılacağım. Tam bitti sanarak yeni bir şey çıkarıyorsun.
- Christian** - Bu seferki kolay... Parayı size geri getirmem için bana bavulla beraber sevgilimin adresini de vereceksiniz.
- Barnier** - (Biliyormuş gibi) Pek ala... Onu da vereyim... Yeni bir teklifin yok mu?
- Christian** - Şimdilik yok... Yalnız, Jacqueline'in adresini sahiden kesin olarak biliyor musunuz ?
- Barnier** - Ne demek? Şimdiye kadar hiç yalan söylediğimi gördün mü sen? Ama o yanlış adres verdiyse bilmem.
- Christian** - Size adresini mi vermişti ?
- Barnier** - Evet, dedik ya.
- Christian** - (Elini uzatarak) Anlaştık öyleyse... (El sıkışırlar.) O arada imzalattığınız küçük kağıdı da geri verirsiniz, değil mi?
- Barnier** - Tabi canım. Lüzumu kalmadı artık. Şimdi sökül bakalım.
- Christian** - Neyi?
- Barnier** - Paraları.
- Christian** - Ha, onlar mı? Onlar burada. (Girdiği kapının eşiğinden çantayı alır) İşte paralar.
- Barnier** - (Kaparcasına) Ver bakalım.
- Christian** - Yoo... Önce bavulum... (Barnier bavulun üstüne oturur. Eliyle üstüne vurarak gösterir) Sonra da adres.
- Barnier** - (Kağıdı cebinden çıkartarak verir) Tamam yaz bakalım. Mercier sokağı 35. (Christian yazar) Soyadı mı? Öyle ya soyadı da olacak... Neydi bakalım?.. Buyot. Hatta bu yüzden utanmış benim adımları vermiş. Öyle söyledi.
- Christian** - İmzalattığınız o kağıt nerede?
- Barnier** - (Cebinden çıkartarak) Al, o da burada.
- Christian** - (Aldıktan sonra) Şimdi de mücevherleri...

- Barnier** - Tabi o da burada... (Bavulu bir eliyle alır öteki elini uzatır.)
- Christian** - (Aynını yapar) Teşekkür ederim. Ne de olsa namuslu iş adamlarının hali başka olur.
- Barnier** - Ne demezsin. Senin yüzüne bakmak yeter.
- Christian** - İçindekiler tamam mı?
- Barnier** - Geri vereceğimi bilseydim içindeki parçalardan bir kaçını ayırırdım. Ama vakit kalmadı. Haydi bırak boş laflarıda fırla git, sevgilini bul... Kimbilir seni nasıl özlemiştir.
- Christian** - (Memnun memnun güler) O da doğru ya. Birdenbire kapının önünde görünce nasıl şaşıracak...
- Barnier** - Ya sen... Ya sen... Gözümün önüne geliyorsun da...
- Christian** - Sayın eşinize saygılarımı... Kızınıza da en iyi dileklerimi sunarım.
- Barnier** - Tamam, tamam... Güle güle... (Onu kapıya götürür. Üstüne kapatır.) Çok şükür, bu düzenbazı bir kere daha atlattım.
- Christian** - (Başını kapıdan uzatarak) Merak etmeyin diye söylüyorum: Demin size okuttuğum mektubu polise daha göndermemiştim. (Kapıyı kapar. Gider.)
- Barnier** - (Kısa kesmek için telaşla.) Olur, olur... (Döner, sahnenin oratsına geldiği zaman fark eder.) Ne dedi? mektubu polise göndermemiş mi? Eyvah! Şimdi adamlar deminki telefnuma bakıp beni sahiden deli sanacaklar. (Bu sırada telefona sarılmış ve bir numara çevirmiştir. Az sonra, çok nazik bir sesle) Alo!... Polis komiserliği mi? Demin sizi rahatsız ettim... Rica ederim, demin söylediklerime bakmayın... Bir yanlışlık olmuş. Konu halloldu... Teşekkür ederim. Allah'a ısmarladık. (Kapatır.

memnundur. çantanın içindeki paraları şarkı söyleyerek saymaya başlarken Mme. Barnier girer)

- Mme. Barnier** - Davet listesini hazırlıyorum. Bence düğünü şöyle kendi aramızda yapalım. Fazla kalabalığa lüzum yok. 300 kişi yeter sanırım... Ne dersin, Kont de la Butinière'i de çağıralım mı?
- Barnier** - (Hala paraları sayarken) O sivilceli oğlanla Bernadette de peşine takılırsa...
- Mme. Barnier** - Öyleyse çağırmayalım.
- Barnier** - Çağırmayalım.
- Mme. Barnier** - Laroche'ları?
- Barnier** - (Şarkı mırıldanarak) İyi olur.
- Mme. Barnier** - Ne iyi olur. Çağırmanız mı, çağırılmamız mı? (Kapı çalınır) Bu da kim? (Barnier cevap vermez) Duymuyor musun bu da kim diyorum.
- Barnier** - (Meşgul asabi) Ne bileyim ben kapının arkasında kim olduğunu... Aç da bak...
- Mme. Barnier** - İşçi bulma bürosuna telefon etmişim. Belki de oradan biridir. Kapı açmaktan bıktım artık. (Tam dışarı çıkacağı sırada Colette gözleri yaşlı gelir.) Yine ne var?
- Colette** - Bir telgraf geldi.
- Mme. Barnier** - Telgraf gelince ağlamak mı lazım?
- Colette** - Oku da ondan sonra söyle.
- Mme. Barnier** - (Okur) "Nonoşum..." kim bu nonoş?
- Colette** - Ben.
- Mme. Barnier** - (Barnier'ye) Oscar'dan...
- Barnier** - Teşekkür ederim... Anlamıştım...
- Mme. Barnier** - (Okur) "Sana layık olmadığımı anlıyorum. Senin kendine uygun biriyle evlebilmen için çok uzaklara gidiyorum. Allah'a ısmarladık. Güzel burunundan ısırırım." (Sorar) Bu da ne demek?

- Colette** - Burnumu çok beğenirdi de.
- Mme. Barnier** - Isırır mıydı?
- Colette** - Evet.
- Barnier** - Köpek soyu.
- Mme. Barnier** - Bu çocuk da cıva gibi. Bir yerlerde duramıyor. Yine nerelere gitti dersin?
- Barnier** - Cehenneme kadar yolu var. Sen şimdi onu bırak da (Colette'i gösterir) Bunu düşün. Yine kocasız kaldı.
- Mme. Barnier** - Dur hele. (Telefonu alır)
- Barnier** - Ne yapacaksın?
- Mme. Barnier** - Polise telefon edeceğim.
- Barnier** - Deli misin? Polis ne yapsın bu işe? "Biz kızımıza bir türlü koca bulamıyoruz. Elimizin altında uygun biri vars ahome gönderin" mi diyeceksin?
- Mme. Barnier** - (Numarayı çevirmişti bile) Şimdi görürsün ne diyeceğimi. (Telefonda) Alo!.. Polis karakolu mu orası? Kiminle konuşuyorum? A, siz misiniz bay komiser? Kaçan birini ihbar etmek istiyorum. Şoförümüz çok uzaklara kaçmış ya da kaçacak. Bugün hareket edecek bütün vapurları, trenleri, uçakları kontrol edin. Boyu şöyle böyle 1, 78... (Colette daha boylu olduğunu işaret eder) Hayır. 1,79... Saçları siyahla kumral arası... Kendisi kızımın nişanlısıydı. Adres: Lafayette Cad. no:21... (Birden şaşırarak) A, terbiyesiz! (Kapatır) Bana deli dedi... (Kocasına) Bu adamın haddini bildireceksin, anlaşıldı mı?
- Barnier** - Bu gidişle bir birinin hadini bildirecek ama biz mi onunkini, o mu bizimkini, belli değil daha.
- Mme. Barnier** - A, kocam bile beni savunmuyor artık... (Tekrar telefona sarılır) Alo! Polis karakolu mu orası? Ben, Mme. Barnier... Hani şu Barnier Sabunları... Komiserle konuşacağım... Ne

demek "Yine başladı"? Yine başlayan ne? Ah.. Siz görürsünüz gününüzü... (Öfkeyle telefonu kapar) Sözüm ona bunlar bizi koruyacak ha? Ama bütün bunların kabahati sende Hizmetçiyi kovmasaydın şoför de bilmem nereye gitmeyecekti.

- Barnier** - Birinin ötekiyle ne ilgisi var?
- Mme. Barnier** - olsun olmasın kabahat sende.
- Barnier** - Deli saçması dinleyemem... Yoruldum... Gidip yatıyorum..
- Mme. Barnier** - Hiç durma. Allah rahatlık versin. (Barnier kapıyı vurarak çıkar.) Ah bu erkekler... Ama Oscar hepsinden beter. Ah, evladım sen böyle biriyle ne yaparsın?
- Colette** - Bir daha yüzünü görmek istemiyorum. (Kanapeye kapanıp ağlamaya başlar)
- Mme. Barnier** - Hakkın var. Babanın masajcısı daha iyi. Hiç olmazsa çat burada, çat kapı arkasında değil.
- Colette** - İkide bir beni yüzüstü bırakmayı gösteririm ben ona.
- Mme. Barnier** - Tabi canım... (Kapı çalınır.) Ay, yine kapı.
- Şoför** - Mösyönün bavulunu getirdim.
- Mme. Barnier** - Ah, çok teşekkür ederiz.
- Şoför** - Matmazel Bernadette'in de bir bavulu mu, çantası mı ne varmış, onu da geri istiyorlar.
- Mme. Barnier** - Peki... (Etrafına bakınır, para dolu çantayı görünce) Bu bizim değil. Her halde istedikleri bu olmalı... Buyrun. Selam söyleyin. (Çantayı şoföre verir, şoför çıkar) Baban çok sevinecek.
- Barnier** - (Hızla içeri girer, etrafına bakınır, para çantasını arar, göremeyince) Nerede?
- Mme. Barnier** - Kim nerede?

- Barnier** - (Şoförün getirdiği çantayı görünce süratle kapar, kahkaha atarak geldiği yerden giderken) Tamam geldi.
- Mme. Barnier** - (Kocası çıkınca) Kaçırıldı galiba. (Kapı yine çalar) Hizmetçi gittiğinden beri durmadan işliyor... Bayılacağım. (Buna rağmen çıkar) Dışarıdan sesi gelir. A, siz miydiniz? Buyurun... (Philippe'le beraber döner)
- Philippe** - Mösyö Barnier'den özür dilemeye geldim. demin istemeyerek bir münasebetsizlik ettim...
- Mme. Barnier** - Rica ederim, olur böyle şeyler. Sizin gibi nazik bir insanisteyerek yapar mı? Size kızımı tanıtayım...
- Philippe** - (Şaşırır) Hangi kızınızı?
- Mme. Barnier** - (Anlar ve güler) Ha, sahi, ben ne de dalgınım... Buyurun oturun. Kızım, git babana haber ver... (Colette çıkar)
- Philippe** - Galiba viskiyi fazla kaçırmışım. Kızınızı o adanın kollarında görünce tepem attı.
- Mme. Barnier** - Bir bakıma haklısınız... Tanınmadığımız için... Yoksa yabancımız değildir. Yeğenim olur. Afrika'dan yeni geldi de.
- Philippe** - Ya, bense başka şey sanmıştım... Serde biraz kabadayılık var da...
- Mme. Barnier** - Gençlik...
- Philippe** - Geçen gün de yanlışlıkla bir polisi bir yumrukta yere serdim...
- Mme. Barnier** - Oh, ne iyi etmişsiniz.
- Philippe** - Bir keresinde de bir vatmanı.
- Mme. Barnier** - Demek üniformadan hoşlanmıyorsunuz.
- Philippe** - Yok canım... Ondan önce de bir boyacıyı...
- Mme. Barnier** - Bu yüzden başını z hiç belaya girmiyor mu?
- Philippe** - Ne münasebet... Hemen sıvışıyorum. Görmedim bilmem. almadım, vermem. (Aptalca güler)

- Mme. Barnier** - Çok doğru. (Kendi kendine) Bu da ötekinin soyundan galiba... (Barnier elinde çanta gelir)
- Philippe** - (Kalkarak) Sizden özür dilemeye geldim.
- Barnier** - Yok canım, yok canım, unuttuk gitti. Zaten bütün sorun küçük bir anlaşmazlık yüzünden çıktı... Yoksa...
- Mme. Barnier** - (Kocasına) Bunları ben çoktan söyledim. Sen başka laf bul. (Colette'e) gel, biz gidelim... (Philippe'e) Kusura bakmayın.
- Philippe** - Rica ederim.
- Mme. Barnier** - (Giderken kocasının kulağına eğilir) Dikkat et... Adanı tekin değil...
- Barnier** - Ne gibi?
- Mme. Barnier** - Eli biraz sakarca. (İki kadın çıkarlar)
- Philippe** - Ben size daha önce söyledim... İçkiye alışık değilim.
- Barnier** - Dedindi ha? Hiç farkında değilim.
- Philippe** - Cinlerimi tepeme çıkartıyor.
- Barnier** - Ya?
- Philippe** - İyiden iyiye terelelli oluyorum.
- Barnier** - Terelelli?
- Philippe** - Evet. Terelelli... (Eliyle şakağını göstererek deli işareti yapar)
- Barnier** - Ha, anladım.
- Philippe** - Ya siz?
- Barnier** - Ben mi? Ben zaten öyleyim ama benimkinin sebebi başka. Neyse bırakalım bu lafları da sizin düğününüzü konuşalım.
- Philippe** - Sayın eşinize de söyledim ya... Kızınızı o adamla öpüşürken görünce fena oldum... Ne bileyim akrabanız olduğunu...
- Barnier** - Ne akrabası? Şoförüm.

- Philippe** - Şoförünüz mü?
- Barnier** - Şoförümdü... Kovdum.
- Philippe** - Sayın eşiniz Afrika dan gelen bir akrabanız olduğunu söyledi.
- Barnier** - Öyle mi söyledi ? Ha sahi... Tamam! Önce Asya'ya gitti, sonra Afrika'ya uğradı, sonra Mısır üzerinden dosdoğru...
- Philippe** - Pek anlayamadım bunu.
- Barnier** - Anlaşılır gibi değil zaten... Sen anlamadın da ben anladım mı sanki ?
- Philippe** - Kuzum yoksa siz saçmalıyor musunuz ?
- Barnier** - Ağzını topla. Bende deli hali var mı?
- Philippe** - Onu demek istemedim ama belki ruhi bir depresyon geçiriyorsunuz.
- Barnier** - (Büsbütün öfkelenir) Sensin o depresyon.
- Philippe** - Peki peki... Ağzımı açmam artık.
- Barnier** - İyi edersin... Ha, ne konuşuyorduk? Evet, evlenirken kızıma hatırı sayılır bir drahoma vereceğim. Bu parayla kendine muhteşem bir jimnastik salonu yapabilirsin. Drahoma aslında çok kıymetli bir mücevher koleksiyonu. Aksi gibi kovduğum hizmetçi giderken bavulu beraber götürmüş ama öteki bavulu alınca bunu şoföre verecek... Anlıyorsun değil mi?
- Philippe** - Tabii, tabii...
- Barnier** - Anlayamadığın bir taraf olursa hemen sor.
- Philippe** - Anlayamadık bir şey kalmadı artık. Hepsini o kadar açık anlatıyorsunuz ki...
- Barnier** - Ya... İşte bu yüzden sen Bernadette'in sutyenini buldun. Anladın değil mi?
- Philippe** - (Tabii anlamamıştır) Tamam... Bernadette'in sutyenini.
- Barnier** - Evet, hizmetçim.

- Philippe** - Kim ? Bernadette mi?
- Barnier** - Evet. Kovduğum hizmetçi.
- Philippe** - Bavulu alıp giden?
- Barnier** - Mücevherat bavulunu.
- Philippe** - Tamam.
- Barnier** - Anlaşıyor, değil mi?
- Philippe** - Anlaşılmayacak ne var ki bunda.
- Barnier** - Öyleyse devam edebilirim. Memurlarımdan biri benden 40 milyon çaldı.
- Philippe** - Vah vah!
- Barnier** - Evet. Uzun teferruata girişmeden kısa keselim. Sonunda geri getirdi.
- Philippe** - 40 milyonu?
- Barnier** - 40 milyonu. Bu para işte şu çantanın içinde.
- Philippe** - Hizmetçinin çantasında?
- Barnier** - (Sabırsızlanır) Ne münasebet... Anlamaya çalış. Hizmetçinin bavulunu kontun oğlundan geri istedim.
- Philippe** - Hangi kontun oğlundan?
- Barnier** - Ay bayılacağım... Sana deminden beri hizmetçi kontun oğluyla evlenecek demiyor muyum?
- Philippe** - Ne vakit dediniz?
- Barnier** - Şimdi. Hala anlamadın mı?
- Philippe** - (Şaşkın, perişan) Anlamasına anladım ama sizde itiraf edin, hikayeniz biraz karışık.
- Barnier** - İlk bakışta biraz karışık görünür ama aslında çok basit. Komiser de senin gibi söylüyordu. Şimdi gidip anlatsam eminim, şıp diye anlar.
- Philippe** - Bunu polise de mi anlattınız?
- Barnier** - Tabii. Çünkü benden 40 milyon aşırıan memur, üstelik benim deli olduğumu yazmış onlara.

- Philippe** - Ne diyorsunuz?
- Barnier** - Ya.
- Philippe** - Şaşılacak şey.
- Barnier** - Sorma... Ha, nerede kalmıştık?
- Philippe** - Hizmetçiniz kont'la evleniyordu...
- Barnier** - Bravo! Anlamaya başladın demek. Neyse, uzun sözün kıtası şimdi şu karşiki çantada 40 milyon frank var.
- Philippe** - Mücevherat var demiştiniz.
- Barnier** - Beni dinle delikanlı... Kendinden laf uydurup işi büsbütün çorbaya çevir me. Biraz işlet şu kafayı. Ne diyorum sana? "Şunun içinde 40 milyon frank var." Öyle mi?
- Philippe** - Evet.
- Barnier** - Öyleyse mücevheratı ne karıştırıyorsun?
- Philippe** - Doğru.
- Barnier** - Hah şöyle... Kızımı aldığım gün bu para senin... (Philippe Barnier'ye endişeyle bakar) İnanmıyor musun?
- Philippe** - (İnanmadığı bellidir) Yoo... Hiç inanmaz olur muyum ? (Yine tereddüd içindedir)
- Barnier** - Haydi çekinme! Aç, gör... Ben senin sandığın kadar kaçık değilim. (Philippe bavulu açar; içinden yine Bernadette'in çamaşırları çıkar. Barnier'ye gösterir)
- Barnier** - (Çamaşırları görünce) Yangın var!.. Olacak şey değil... Artık tamam... İnanırım... Resmen kaçırmışım... (Sahiden deli gibi dışarı fırlar.) (Philippe hemen telefona koşar. Numarayı çevirecek olur. Sonra bilmediğini hatırlar. Rehberi telaşla karıştırmaya başlar. Bu sırada Mme. Barnier ile Collete içeri girerler)
- Collete** - Ne var ? Ne oluyor ?
- Mme. Barnier** - Ne arıyorsunuz ?

- Philippe** - Polis karakolunun numarasını.
- Mme. Barnier** - Orada, Kağıtta yazılı... Ne yapacaksınız ? (Philippe kağıtta okuduğu numarayı çevirir)
- Collete** - Babam nerede ? Demin bağırın o değil miydi ?
- Mme. Barnier** - Ben de duydum.
- Philippe** - Alo... Orası polis karakolu mu? Affedersiniz, galiba mösyö Barnier'de esaslı bir arıza var.
- Mme. Barnier** - 02'ye haber vermeli.
- Philippe** - (Telefonda) Hayır, arıza telefonda değil, mösyö Barnier'de. Demin bana içi mücevherat dolu bir bavuldan... Sonra para dolu bir çantadan bahsetti ama bir lafı bir lafına uymuyor... Yok bilmem bir memur ondan 40 milyon aşmış, yok bilmem hizmetçi kontla evlenmiş... Hayır, deliren ben değilim... Ol.. (Durur) Alo, alo... Kapattı. (Ahizeyi yerine koyar)
- Mme. Barnier** - Nedir bu telaş ? Anlayamadım... Kocam bir şey mi yaptı?
- Philippe** - Bilmem kimle evlenen hizmetçiden, çalınan 40 milyondan, mücevherat bavulundan tutun da tıka basa para dolu çantalara kadar ipe sapa gelmez bir sürü laf ediyor...
- Mme. Barnier** - Evlenen hizmetçiyi anladım. Bizimki... Ötesini pek çıkaramadım. Ama siz onun her söylediğine pek kulak asmayın. Bence önemli lan, kızıyla ikinizin anlaşması. (Kızına) Haydi, öp nişanlını. (Collete hemen Philippe'in boynuna sarılarak onu öper) Ah yavrucuğum... (Philipp'e) Bilmezsiniz, sizi nasıl beğenir, nasıl sever. Anlaşıldı, ikinizi yalnız bırakayım da birbirinize açılın... Ama sakın yaramazlık etmeyin. (Sağ ikinci plandan çıkar)
- Philippe** - (Yalnız kalınca bir süre düşünür, sonra) Ne yapacağız şimdi ?
- Collete** - Ne gibi ?

- Philippe** - Yani ne konuşacağız ?
- Collete** - Bilmem... Siz sorun, ben söyleyim.
- Philippe** - Ben de bilmiyorum ne soracağımı... İsterseniz siz başlayın.
- Collete** - Babam size bir çocuğum olacağını söyledi mi?
- Philippe** - Anlamadım... Çocuğunuz mu olacak ?
- Collete** - Yok canım... Nerede...
- Philippe** - Öyleyse babanız ne diye durup dururken böyle şey söylesin ?
- Collete** - Ben uydurdum da ondan. Oscar'la evlenmek için.
- Philippe** - Oscar'la mı evlenmek istiyorsunuz ?
- Collete** - ...dum. Şimdi vazgeçtim. Düpe düz evlenmek istiyorum. Annemin, babamın dizinin dibinde oturmaktan bıktım... Anlıyorsunuz, değil mi ?
- Philippe** - (Anlamaz ama) Anlıyorum tabii...
- Collete** - Evlenirken babam müthiş bir çeyiz verecek.
- Philippe** - (Alayla) Bavulun içindeki değil mi?
- Colette** - Ne demek bavulun içindeki. (Barnier büyük bir telaşla girer)
- Barnier** - Annen nerede?
- Colette** - İçeride... Çağırayım... (Seslenir) Anne!
- Mme. Barnier** - (İçeriden) Geldim!.. (Gelir) Bence Tournel'leri çağırmanız şart... Ne dersin kocacığım?
- Barnier** - Ondan önce başka bir konu var... Şurada çok önemli bir çanta duruyordu?
- Philippe** - 40 milyonluk değil mi?
- Mme. Barnier** - Şimdi şakanın sırası değil... Görmüyor musunuz kocamın halini?
- Barnier** - Sen sus!
- Colette** - Baba!

- Barnier** - Sen de sus.
- Colette** - Şey diyecektim... Bernadette bavulu getirdi.
- Barnier** - Ne zaman?
- Colette** - Demin... Seninkini getirdi, kendisininkini aldı.
- Barnier** - Aman deme! Mahvoldum...
- Mme. Barnier** - Ne mahvolması?.. Deli gibi bağırmasan öyle... Konu hallolmuş işte.
- Barnier** - Neresi hallolmuş? Ben o bavulu Christian'a verdim.
- Mme. Barnier** - Madem o kadar önemliydi, ne diye verdin Christian'a?
- Barnier** - Şimdi başlatacağın beni... Hem iş sade o bavulla kalsa... Bir de bana başka bir çanta daha vermişti.
- Philippe** - İçinde 40 milyon olan mı?
- Barnier** - Tamam. Nerede gördün?
- Philippe** - Bir yerde görmedim siz söylediniz.
- Mme. Barnier** - Kocacığım, dinle beni.
- Barnier** - (Ugur gibi) Susuuuuun!!!! (Philippe'e) Şimdi nerede? Madem ki söyledim, nerede olduğunu da söylemişimdir.
- Mme. Barnier** - O kadar bağıracığına biraz sus da bibi şaşırtma. Öyle bavul gibi, çanta gibi bir şeyi Bernadette'in nişanlısını şoförü getirdi.
- Barnier** - Şoför geldi mi?
- Mme. Barnier** - Geldi tabi. 10 dakika ya var ya yok.
- Barnier** - (Feryat) Olanlar oldu bana.
- Mme. Barnier** - (Philippe'le Colette'e) Bir doktor mu çağırsak acaba? (Barnier'e) ateşin olmasın?
- Barnier** - (Telefona koşar) Alo... 35 milyonluk mücevherat... 40 milyonluk nakit... Hepsi gitti... Mahvoldum... (Colette'e) Bütün bunlar senin yüzünden. Görürsün bak, evlenirken beş para vermeyeceğim.
- Mme. Barnier** - Kuzum sen çıldırdın mı?

- Barnier** - (Telefonu kapar, hemen başka numara çevirirken) Evet... Çıldırdım... Daha bir diyeceğin var mı?.. (Telefonda) Hah, doktor... Şey, kont diyecektim... Bizim Bernadette orada mı?.. Barnier... Gitti mi? Ne diye gidiyor?.. Tabi karışırım... Hangi bavulla gitti? Size vız gelebilir ama bana gelmez... Bu ne gamsızlık!.. Tabi ya!.. Sersem! Sen kendi sivilcelerine bak. (Telefonu kapar etrafındakilere bakar) ne bakıyorsunuz öyle yüzüme?
- Mme. Barnier** - (Bir deliyi yatıştırır gibi) Haydi çocuklar, biz çıkalım. babanızı biraz yalnız bırakalım. (Barnier bitkin halde koltuğa çökmüş, başını ellerinin arasına almıştır.)
- Philippe** - İzin verirseniz ben gideyim.
- Mme. Barnier** - Yoo!.. Dünyada olmaz.beraber yemek yeriz. Sonra da bulaşık için kocama yardım edersiniz. Şimdi davetli listesini hazırlayalım... Haydi çabuk olun. (Gençleri yandaki odaya iter, kendisi de çıkmadan önce kocasına dönerek) Doğrusu halini hiç beğenmedim. Çocuk kim bilir neler düşünecek senin hakkında. Listede erkek tarafını açık bırakırım. Son dakikada hangi damada karar verirsek ona göre adam çağırırız. (Kapı çalınır)
- Barnier** - (Yerinden fırlar) Bavulum. Ah, ister misin bavulum olsun! (Dışarı koşar)
- Barnier'nin sesi** - A, siz miydiniz?
- Jaqueline'in sesi** - Evet... İyi akşamlar.
- Barnier'nin sesi** - Ne o? Yine ne var? (Girerler)
- Jaqueline** - Bilemezsiniz ne feci durumdayım.
- Barnier** - Benim kadar olmayın.
- Jaqueline** - Christian'ı bir türlü bulamıyorum... Şaşkına döndüm...
- Barnier** - O kadar mı istiyorsunuz bulmayı? Durun bakayım, bir düşeneyim... (Kendi kendine mırıldanarak düşünür)

Şimdi... o böyle olunca... Bu böyle... Derken... A...
Sonra ya... Ondan sonra bu tarafa... Hmm... (Sonra
açıktan) Tamam. İşler düşündüğümde iyi giderse biraz
sonra buradadır.

Jaqueline

- Doğru söyleyin.

Barnier

- Doğru söylüyorum... Çünkü ortada bir bavul konusu var.
Detayları anlatacak değilim. Zaten kime anlatsam beni
terelelli sanıyor.

Jaqueline

- Terelelli mi? (Barnier eliyle şakağına deli işareti yapınca)
Ha anladım.

Barnier

- Bir parça aklım kaldıysa delikanlı siz aramaya gitti...
Elinde şu bizim mücevherat bavuluyla... Ama uydurma bir
adreste.

Jaqueline

- Ne demek uydurma adres?

Barnier

- Evet, basbayağı uydurma adres... Söylediklerimden bir
mana çıkmadığını ben de fark ediyorum ama hesapça biraz
sonra burada olması gerekir. Siz bu arada ikinci defa rehine
vazifesi göreceksiniz. İyisi mi boşuna anlamaya
kalkışmadan lütfen yandaki odaya!.. (Jaqueline'i memnun
bir ifadeyle yandaki odaya iterken) Son gülen tam güler.

Jaqueline

- Ama...

Barnier

- Aması maması yok. Karışmam, yoksa yine polis
çağırırım. (Kapı çalınır) Dikkat, belki odur. Çabuk
saklanın. (Kapıyı üstüne kapar, sonra yavaşça) Büyük
Allah'ım, bu gelen bavulum olsun! (Sol ikinci plandan
gider)

Barnier'nin sesi

- (Dışarıdan) Ne çabuk geldin.

Christian

- (Elinde bavulla gelir. Bernadette'nin çamaşır bavulunun
yanına koyar.) Başına gelenleri bilseniz.

Barnier

- Biliyorum. O kadar da feci değil...

- Christian** - Öyle demeyin. Jaqueline'i...
- Barnier** - (Tamamlar) ...bulamadın.
- Christian** - Buldum... Buldum...
- Barnier** - (Hayretle) Buldun mu? Nerede?
- Christian** - Hiç sormayın.
- Barnier** - Neden?
- Christian** - Bense onu tertemiz, saf bir kız sanırdım. Meğer aşiftenin biriymiş.
- Barnier** - Ne?
- Christian** - Evet... Size verdiği o adres...
- Barnier** - E...?
- Christian** - Bir randevu eviymiş.
- Barnier** - Deme?
- Christian** - Evet.
- Barnier** - Gizli mi?
- Christian** - Galiba.
- Barnier** - Olur tesadüf değil.
- Christian** - Siz de ummazdınız değil mi?
- Barnier** - Nerde...
- Christian** - evi işleten kadınla karşılaştım... Cadının biri. Jaqueline'i sordum. "Burada... ya da burada değil" demen hemen para lafı etti.
- Barnier** - Ne kadarmış?
- Christian** - Oldukça pahalı.
- Barnier** - Neyse o da bir şeydir... Adres nasıldı, adres? (Not defterini çıkartarak.) Mercier Sokağı 35, değil mi?
- Christian** - (Dalgın) Galiba. Artık bence hayatın hiçbir önemi kalmadı. Mücevherleri geri getirdim. Hepsi sizin olsun. (Bavulu işaretler)

- Barnier** - (O istikamette Bernadette'inkini gördüğü için hemen alır)
Çok şükür nihayet... (Telaşla açar fakat tabi bunda da Bernadette'in eşyası çıkar) Aman Allah'ım... Yine o bavul! Hiç kurtulamayacak mıyım bundan?
- Christian** - Affedersiniz yanlış oldu. Ötekiydi. (Ötekini uzatır) Açın, bakın.
- Barnier** - Bakacak makacak hal kalmadı bende. Arkamı döneyim, sen aç, mücevherleri bulursan şöyle iki kere el çırp. Bulamazsan kuzu, hiç ses etme.
- Christian** - Affedersiniz ben bundan bir şey anlamadım.
- Barnier** - Sus... Ben de, ben de... Haydi bakalım, arkamı döndüm, dediğim gibi yap. (Christian bavulu açar ve iki kere el çırp) (Ağır ağır döner) Bulundu mu nihayet? (Gidip bakar, sonra bavulu göğsüne basarak) Artık kimse alamaz elimden... Teşekkür ederim, sağol. Bu asil, bu kibar, tok gözlü davranışın karşısında şimdi ben de sana her şeyi olduğu gibi söyleyeceğim... Hayatta yalnız paranın mutluluk getirmediğini işitmişindir elbet.
- Christian** - Ne demezsiniz... Sevdiğim kızın öyle sefil bir hayat yolcusu olmadığına inanabilsem varımı yoğumu veririm
- Barnier** - Zaten geriye ne kaldı?
- Christian** - Doğru... Hiçbir şey.
- Barnier** - Allah fakir kullarının duasını da kabul eder. Dinle: Biraz önce seni başımdan atmak için uydurma bir adres vermiştim. Çünkü gerçek adresini bilmiyordum.
- Christian** - Ama kadın söylediii...
- Barnier** - Söyler... Başka Jaqueline sanmıştır.
- Christian** - İnanamıyorum.
- Barnier** - İnan... İnan çünkü yandaki odada seni bekliyor.
- Christian** - Bu yaptıklarınızı ömrüm boyunca unutmayaacağım.

- Barnier** - Ben de...
- Christian** - Şimdi nerede?
- Barnier** - Bavul mu?
- Christian** - Jaqueline.
- Barnier** - Yandaki odada dedik ya... (İşaretler)
Christian oraya koşar. Barnier bavulu korka korka açar. Hayran hayran seyreder... Bu sırada kapı çalınır. Barnier bavulu kapatarak kapıya gider. Sonra aklı başına gelerek ve bavulu sımsıkı yakalayarak onunla kapıya gider.
- Bir kadın sesi** - Günaydın efendim. İş bulma idarehanesinden gönderdilei beni.
- Barnier** - Çok iyi ettiler buyurun. (Barnier önde, Charlotte arkada girerler) Oturun bakalım.
- Charlotte** - Teşekkür ederim.
- Barnier** - (Bavula sımsıkı sarılarak) İdarehane ne istediğimizi anlatmıştır herhalde.
- Charlotte** - Biliyorum efendim.
- Barnier** - Daha önce çalıştığınız yerden iyi hal kağıdınız var mı?
- Charlotte** - Var tabi efendim. (Çantasından bir takım kağıtlar çıkartır.) İlk bonservis kağıdımı 24 yıl önce almıştım. Hatta iş bulma idarehanesi buranın adresini verince doğrusu bir tuhaf oldum... Önce gelmek istemedim.
- Barnier** - Sebep?
- Charlotte** - (Bonservislerden birini göstererek) Okuyun anlarsınız.
- Barnier** - Okuyarak "...aşağıda imzası olan ben, madam Eugéne Barnier..." A, annemin yazısı...
- Charlotte** - Evet.
- Barnier** - Charlotte?
- Charlotte** - Evet. Benim. Bundan 24 yıl önce annenizin yanında çalışmıştım.

- Barnier** - Olacak şey değil.
- Charlotte** - Zaman dediğiniz çarçabuk geçiyor... O zamanlar gencecik bir delikanlıydınız.
- Barnier** - (Düşünceli) Tabii... O sıralarda... (Durur) Seni gördüğüme çok memnun oldum... Hiç değişmemişsin.
- Charlotte** - İmkani var mı? O zaman ben de gençtim.
- Barnier** - O gün bu gün, neler yaptın, anlat bakalım.
- Charlotte** - Çeşitli yerlerde çalıştım.
- Barnier** - Hiç evlenmedin mi?
- Charlotte** - Evlenmedim, ama bir kızım var.
- Barnier** - Yok canım? Kaç yaşında?
- Charlotte** - Yakında evleniyor.
- Barnier** - Yok canım. Hayırlısı... Tebrik ederim.
- Charlotte** - Yalnız damada karşı küçük düşmekten çekiniyorum. Evlenirken kızıma beş para veremeyeceğim... Delikanlı büyük bir şirkette ticaret müdürü... Ayda 300.000 frank kazanıyor.
- Barnier** - Büyük bir şirketin ticaret müdürü... Ayda 300.000 kazanıyor... (Durular) Adı Christian Martin olmasın?
- Charlotte** - Evet, tanıyor musunuz yoksa?
- Barnier** - Tanımaz olur muyum. Hele bu sabahtan beri içli dışlı olduk... Demek Jaqueline'in annesisin?
- Charlotte** - Onu da mı tanıyorsunuz?
- Barnier** - (Gülerek ve Jaqueline'in Christian'a söylediği yalanı kast ederek) Bu sabah öğrendim. Kızımış...
- Charlotte** - (Büyük bir hayretle) Kızınız olduğunu da mı öğrendiniz. Bense bunca yıl saklamıştım. Cesaret edememiştim.
- Barnier** - (Bu sefer şaşırmak Barnier'ye düşer) Bunca yıldır kızım olduğunu saklamış mıydın? O da ne demek?
- Charlotte** - Unuttunuz mu? Annenizin yanında çalışırken...

- Barnier** - (Allak bullak olur) Ne diyorsun?.. Yarabbim, nedir başıma gelenler! Peki neden bu güne kadar söylemedin?
- Charlotte** - Nasıl söyledim? (Ağlamaya başlar)
- Barnier** - Vah zâvallım... (Başını okşar)
- Charlotte** - (Boynuna sarılır) Ah mösyö Barnier... (İkisi de hüngür hüngür ağlamaya başlar)
- Mme. Barnier** - (Girer, bu manzarayı görünce şaşırıp kalır.) Bu da nesi? Ne oldu sana kocacığım? Kim bu kadın?
- Barnier** - (Hala ağlayarak) Yeni hizmetçimiz
- Mme. Barnier** - Hizmetçi tuttuk diye bu kadar ağlamak mı lazım?
- Barnier** - Hayır, sevinçten ağlıyorum.
- Charlotte** - Evet, sevinçten...
- Mme. Barnier** - (Charlotte'a) Demek işe girdiğiniz için bu kadar ağlıyorsunuz?
- Charlotte** - Evet.
- Mme. Barnier** - Ay başımıza gelenler... Bir deli daha. Ne haliniz varsa görün... (Hızla dışarı çıkar)
- Barnier** - O da burada.
- Charlotte** - Kim?
- Barnier** - Kızımız.
- Charlotte** - Kızımız mı?
- Barnier** - (Yan kapıyı açarak seslenir) Jaqueline... Kızım... Gel!
(Charlotte'a) O kadar güzel ki...
- Jaqueline** - (Christian'la görünür) Anne! Ne işin var burada?
- Charlotte** - Gel de seni babanla tanıştırayım.
- Jaqueline** - (Barnier'ye) Ona da mı anlattınız konuyu?
- Barnier** - Hayır, o bana anlattı.
- Jaqueline** - (Annesine) Sen nereden biliyorsun "babam" olduğunu?
- Charlotte** - Laf mı bu? Bir ana kızının babasını bilmez mi?
- Jaqueline** - Anlamadım? Sahici babam mı?

- Charlotte** - Evet, sana hep yetim olduğumu söyledim ama artık bu gün işin iç yüzünü öğrendin. Mösyö Barnier senin baban.
- Christian** - (Boğazı düğümlenerek) Kayınbabacığım, gelin öpüselim.
- Charlotte** - Demek kızımın bahsettiği delikanlı sizsiniz?
- Christian** - Evet, benim.
- Charlotte** - Öyleyse gelin sizi de bağrıma basayım. (Hepsi birbirine sarılır bir öpüşme bir kıyamet)
- Mme. Barnier** - (Colette'le gelerek) A! Nedir bu? Ölü evine benzettiler burasını!
- Jaqueline** - (Mme. Barnier'ye) Ah, bir bilseniz... Anlatayım da bakın...
- Barnier** - Sus şimdi... Sonra düşünürüz... (Aralarına girerek Jaqueline'i gösterir) Bizim Christian'ın nişanlısı. (kapı çalınır, Christian kapıyı açmaya gider. Jaqueline, Colette ve Mme. Barnier uzaktan selamlaşırlar)
- Bernadette** - (Elinde para çantasıyla girer) Yine bir yanlışlık olmuş. (Christian Bernadette'in arkasından gelmiştir.)
- Barnier** - Allah'ım şansım döndü artık. (Bernadette'in elinden çantayı alır ve ona sarılır.)
- Mme. Barnier** - Hizmetçilere iyi muamele et dedik. Şimdi hepsini öpmeyi huy etti.
- Bernadette** - Benim bavulumu rica edecektim. (Barnier yanlışlıkla bıraktığı mücevherat bavulunu alır. O sırada Oscar sol ikinci plandan gelir.)
- Oscar** - Kapıyı açık buldum da.. (Bernadette mücevherat bavuluyla sol ikinci plandan çıkar)
- Colette** - (Oscar'ı görünce) Sevgilim... Sevgilim!... (Koşarak elinden tutup getirir) Anne, geldi. (Boynuna sarılır)
- Philippe** - (Elinde kağıtlarla sağ ikinci plandan gelir) Bizim tarafın davetli listesi tamam... (Colette ile Oscar'ı görünce) Vay...

Yine mi sen? (Oscar'ın üstüne yürür. Oscar Colette ile birlikte odaya kaçar.)

Christian

- Çok şükür... (Barnier'ye) Taahütname bende.

Barnier

- Hangisi?

Christian

- Kızınızla evlenirsem vereceğiniz para hakkındaki...

Barnier

- Kızım mı?

Christian

- Öyle ya.

Barnier

- (Bir paraların olduğunu sandığı çantaya, bir Colette'e, bir Jaqueline'e bakar...) (Çamaşır bavulunu göstererek) Al bakalım, bu sefer hakettin...

Christian

- Teşekkür ederim. (Bavulu alır açar... Yine Bernadette'in çamaşırları çıkar. Seslenir) Bu ne?

Barnier

- Ne oldu?

Christian

- (Elinde tuttuğu sütyeni göstererek) Para mı bu?

Barnier

- (Yerinden fırlar) Eyvah, yine karıştı!!! (Bağırarak) Bernadette!!!! Bernadette!!!! Bernadette!!!! (Bağırmasaların üzerinde koltukların tepesinde dolaşırken Christian'ın üstüne atlar, Christian kaçar o kovalar kapı çalınır, kovalamaca devam ederken 2 akıl hastanesi görevlisi ve Bernadette girer.)

Bernadette

- (Deli gibi hareket eden Barnier'i göstererek) Bana kalırsa deli bu işte.

Barnier

- (Koşarken üstüne sütyen, kafasına don filan geçirmiştir.) Yine karıştı! Yine karıştı. (Bernadette'nin elindeki bavula sarılır. Hademeler Barnier'e deli gömleği giydirebilirler. Bu sırada Christian karışıklıktan istifade edip Bernadette'nin elindeki bavulu alıp ona çamaşırları olan bavulu verir. Bütün sahnedekiler bağıra çağıra Barnier'in peşinden çıkarken, Christian elinde 2 bavul büyük bir keyifle

Barnier'in yazı masasına kurulurken dışarıdan Barnier'in
çığlıkları gelmektedir.

SON